

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

REDACȚIA: Piața Ștefan cel Mare, Telefon 17 60 10
Administrația: 17 60 10, Interior 14 00,
Telex: 179 — București

Dezbaterea cifrelor de plan și angajamentele colectivelor pe 1967

SUCCESELE DE MÎINE SE PREGĂTESC DE AZI!

Discutind cu spirit de răspundere și atitudine de bun gospodar sarcinile economice, colectivele din întreprinderi își propun dezvoltarea la o etapă nouă, calitativ superioară, a întregii activități industriale

Cheia depășirilor: productivitate plus economii

Dezbatînd cu însoțire sarcinile de plan pe anul 1967 în spiritul concluziilor prezentate de tovarășii Nicolae Ceaușescu la recenta Plenară a C.C. al P.C.R., muncitorii, inginerii și tehnicienii de la Uzina metalurgică Iași au reușit să mobilizeze importante rezerve interne pe baza cărora se angajează să obțină peste plan:

- 2 900 000 lei la producția globală;
- 2 900 000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 200 tone de țevi sudate;
- 200 tone de profile;
- 0,5 la sută spor la productivitatea muncii;
- 500 000 lei economii la prețul de cost;
- 500 000 lei beneficii.

Întreaga depășire de plan o vom realiza pe seama creșterii productivității muncii, iar produsele ce se vor fabrica peste plan vor fi executate în cea

mai mare parte din metal economic.

Hotărîți să contribuim la creșterea nivelului calitativ al produselor, ne angajăm ca producția de țevi de calitate I să reprezinte cel puțin 95 la sută din întreaga cantitate realizată. Totodată, vom intensifica eforturile pentru satisfacerea în mai mare măsură a cerințelor beneficiarilor cu noi produse. În acest scop vom asigura peste prevederile planului tehnic 10 noi tipodimensiuni de țevi și 10 tipodimensiuni de profile.

Asigurăm conducerea de partid și de stat că nu vom putea nici un efort pentru respectarea angajamentelor luate.

DE LA PIERDERI PLANIFICATE, LA BENEFICII

Gospodăria agricolă de stat Stîlpu, din regiunea Ploiești, a fost planificată, anul trecut să-și încheie activitatea pe 1966 cu o pierdere de 15 000 lei. O sumă nu prea mare, dar totuși un deficit care urma să fie suportat de alte unități similare, în ultimă instanță de economia națională. „Contrafortul” de 15 000 lei era destinat să mențină gospodăria pe „linia de plutire”. Dar o atare subvenționare, contrară de fapt principiilor gospodăriei socialiste, reprezentînd așa cum s-a arătat la recenta Plenară a C.C. al P.C.R. o gravă manifestare de înapoiere economică și care trebuie grabnic lichidată s-a dovedit a fi, în bună parte nerealistă. Muncitorii, inginerii și tehnicienii din G.A.S. Stîlpu au rupt „corse-

tul” ineficienței acceptat pe toată filiera, de la departament și pînă la trust. În pofda preconizărilor care au subevaluat posibilitățile reale, hărnicia colectivului din această unitate s-a materializat, în anul expirat, într-un beneficiu anual de peste 1 300 000 lei. Cum s-a efectuat o atare mișcare de 180 de grade, cum au reușit muncitorii, inginerii și tehnicienii de aici să se situeze la antipod și să pună în evidență caracterul caduc al unei atare planificări, care nu a fost nici pe departe stimulatoare, s-a relevat pregnant cu prilejul dezbaterii sarcinilor de plan pe 1967.

În anul precedent, cultura grîului a ocupat aici 1250 de

Ing. V. STANCU

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎNALTĂ ȘCOALĂ CETĂȚENEASCĂ

În întreaga țară, în spiritul înaltei exigențe comuniste, imprimat de Plenara C.C. al P.C.R. și de recenta sesiune a Mării Adunări Naționale, colectivele de oameni ai muncii discută cifrele de plan pe 1967 și, cu acest prilej, își iau însoțirea angajamente. Cu răspundere și atitudine de bun gospodar sint examinate cifrele de plan, rezervele existente și sunt căutate toate căile de punere a lor în valoare pe măsura cerințelor ridicării nivelului calitativ al întregii activități economice.

Aceste ample dezbateri sint purtate de oameni care ogîndesc, fiecare în parte, o experiență, a anume atitudine față de muncă, față de problemele colectivelor și față de sine. Opiniile exprimate, discuțiile vii, trădeză firi diferite, unghiuri diferite din care sint privite problemele. Toate aceste glasuri, toate aceste gînduri se armonizează: acordurile lor ample reverberază înens alcătuiind o unică coplesitoare manifestare a dorinței de a munci mai bine, cu mai mult spor. Accente de entuziasm înaltă gîndurile, calcule serioase statornicează încrederea, felurile întrevăzute în

cifrele de plan, în rezervele ce pot fi puse în valoare dau cîtează și optimism.

La prima vedere, problemele care se discută, par reci, uneori exclusiv tehnice. Dar aceste probleme sint ale oamenilor. Utilizarea deplină a capacității unei mașini, grăbirea ritmului de execuție pe un șantier, îmbunătățirea calității unui produs, reducerea consumurilor specifice îmbracă o înfinitate de aspecte legate nu numai de producție ci și de relațiile între oameni, de strădaniile permanente îndreptate spre ridicarea calificării, spre perfecționarea metodelor de muncă. Sint probleme umane, probleme profunde, cu implicații adînci în viața fiecăruia. Exigența față de îndeplinirea sarcinilor de plan devine o exigență față de sine. Angajamentele devin angajamente față de sine. Ele ogîndesc răspunderea colectivă și răspunderea individuală a fiecărui om care muncеște, față de prezentul ce poartă cu sine premisele unui viitor

VIRGIL DANCULESCU

(Continuare în pag. a 5-a)

FLORILE LUI LUCHIAN

Petru Comarnescu

și frați cărora omul li se spovedește sau prin care își exprimă propriile sentimente, suferințe, năzuințe. De aici și invocarea florilor și a frunzelor în poezia populară; de aici uneori și identificarea cu strălucirea, cu efemeritatea și reparația lor, simbol al splendorii și continuității vieții.

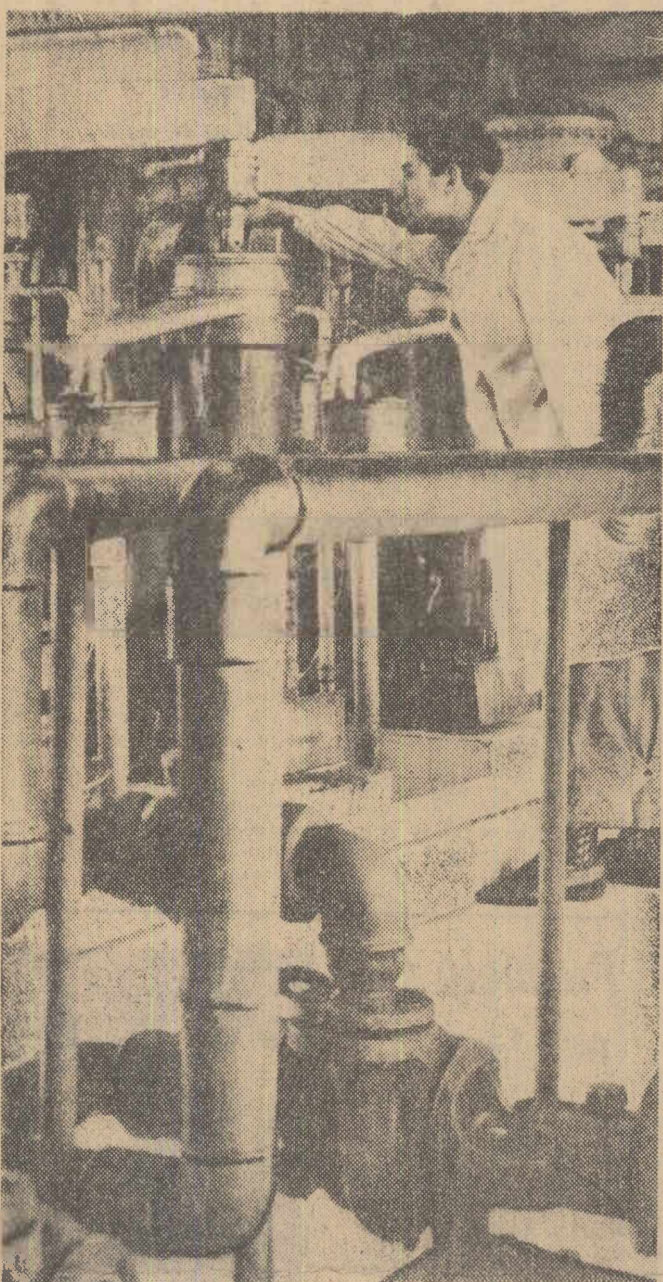
Prin Luchian — unic și neîntrecut — culminează o veche tradiție și se constituie un sublim îndreptar artistic modern. Culminează prin picturile lui cu flori tradiția ce începe cu baladele și cîntecele popularului, cu florile stilizate

de pe creștăturile în lemn, de pe ceramica, scoarțele și broderiile țărănești, și se continuă cu jocurile florale ale frescelor și cu ornamentele sculpturii medievale spre a atinge scripșirile moderne la predecesorii săi, Grigorescu și Andreescu. Prin sinteza artei lui — în care au înrăit unele dintre cele mai strălucite procedee moderne, venite de la școli și curente de însemnătate mondială — el intruchipează și relevă înseși concepția și viziunea despre lume ale popularului nostru și capacitatea de măreție și originale sinteze ale culturii lui. Iar prin felul genial cum a îmbinat tradiția cu modernitatea, sentimentele umane cu

viața naturii, el a deschis drumuri noi și falnice artei noastre, drumurile pe care le-au străbătut Pallady, Petrescu, Ghiață, Tuculescu, Ciucurencu, și ei mari pictori ai florilor, drumurile pe care merg astăzi pictori și pictori mai tineri pentru care, de asemenea, florile sint prezențe necesare și inspiratoare.

În pictura lui Luchian transpar vechi sensuri folclorice și chiar procedee stilistice populare, retrăite în spirit modern. Gamele sale cromatice au înrădit cu coloritul intens, viu, elementar al scoarțelor și ceramicii, iar scripșirile ca de smalt, ale pas-

(Continuare în pag. a 2-a)

În anul care s-a încheiat, colectivul fabricii de uleiuri vegetale „Muntenia” din Capitală a obținut realizări remarcabile, concretizate printr-o depășire a planului producției globale cu peste 34 de milioane lei. În noul an, acest colectiv este hotărît să realizeze succese și mai mari. Dovadă sînt măsurile luate cu prilejul dezbaterii cifrelor de plan, măsuri care vor asigura folosirea întregii capacități de producție a fabricii și îmbunătățirea calității produselor. Astfel, s-a hotărît printre altele: organizarea științifică a producției pe flux tehnologic, automatizarea procesului de prăjire a semințelor, studierea și proiectarea unor piese de schimb, montarea unor filtre de purificare pe conductele de ulei. În clădire: Aspect din secția de rafinare a uleiului, secție frunză pe fabrică

Foto: ION POPOVICI

Calculator electronic în sprijinul laminatorilor

DEVA — Specialiștii de la Combinatul siderurgic Hunedoara au încheiat cu rezultate bune experimentarea unui nou procedeu tehnic de lucru, aplicat pentru prima dată în țară aici, la laminorul de semifabricate. Procedul constă în optimizarea tăierii laminatelor prin comandă automată, efectuată de un calculator electronic. Prin intermediul unor instalații speciale mașina electronică stabilește în numai cîteva secunde lungimea optimă de tăiere a tagtelor laminate, chiar în timpul prelucrării lor. Se face automat împărțirea și debitarea acestora, în așa fel încît să se reducă la minimum capetele retezate. Pe această cale se poate realiza anual o economie de metal în valoare de circa 3 milioane lei. Instalația de conectare a calculatorului electronic la foarfeca rotativă de rețezare a tagtelor laminate a fost executată în combinat cu elemente electronice de fabricație românească.

„Voinicul” în probe

„Voinicul”, primul spărgător de gheață construit la Șantierul naval din Olenița, a intrat în probe. Cei 2 200 de cai putere ai motoarelor lui au trecut cu succes la primul examen. O altă navă asemănătoare se află în construcție pe acest șantier.

Spărgătoarele de gheață care se deplasează cu o viteză de 13,5 noduri (25 km) pe oră, sînt destinate să asigure navigația pe Dunăre în tot cursul anului. (Agerpres).

Rîuri pe... țeavă

PLOIEȘTI (coresp. R. I.). Construcția nodului hidro-tehnic Pgltinu care se desfășoară pe Valea Doftanei, a intrat într-o nouă etapă: au început săpăturile pentru montarea unei conducte de aproape 40 km. destinată suplimentării debitului de apă

ale orașelor Cîmpina și Ploiești. Totodată, această conductă, împreună cu amenajările hidro-tehnice prevăzute pentru regularizarea bazinelor Prahovei și Ialomiței, va contribui la trigarea unei suprafețe agricole de 6 000 hectare.

Hărnicia se premiază cu milioane

GALAȚI (coresp. R. I.). Pentru depășirea planului de producție pe anul 1966, la pomb floarea-soarelui, sticla de zahăr, lapte, carne, tărânelor cooperatori din comuna Făurel li s-a acordat drept retribuție suplimentară suma de peste 10 milioane lei. Aceasta a sporit media valorii zilei-muncă cu 6 lei față de cifra planificată. Rezultat al aplicării prevederilor statutului cooperativelor agricole de producție cu privire la extinderea sistemului de retribuție suplimentară la principalele lucrări ce contribuie direct la realizarea producției marfă, cele 10 milioane de lei primite de țărani cooperatori din Făurel, reprezintă premiul hărniciei și bunei gospodărie.

carii prevederilor statutului cooperativelor agricole de producție cu privire la extinderea sistemului de retribuție suplimentară la principalele lucrări ce contribuie direct la realizarea producției marfă, cele 10 milioane de lei primite de țărani cooperatori din Făurel, reprezintă premiul hărniciei și bunei gospodărie.

Între 10 ianuarie - 20 februarie 1967

Alegeri de asesori populari

Între 10 ianuarie și 20 februarie vor avea loc alegeri de asesori populari pentru tribunalele populare, regionale și ale orașelor București și Constanța, care își vor exercita mandatul în perioada 1 martie 1967—1 martie 1971.

Vădînd caracterul profund democratic al justiției noastre socialiste consfințit în Constituția Republicii Socialiste România, asesorii populari vor fi aleși în sesiunile sfaturilor populare, la propunerea organizațiilor oamenilor muncii: de partid, sindicale, cooperatiste, de tineret, asociații culturale și alte organizații obștești.

În vederea alegerilor de asesori populari au fost constituite Comisia centrală, pe lângă Ministerul Justiției și comisiile regionale orașenești și raionale care se vor ocupa de organizarea și desfășurarea în bune condițiuni a alegerilor de asesori populari.

În prezent în întreaga țară au loc adunări ale oamenilor muncii din întreprinderi, instituții și cooperative în care sint propuși candidații pentru asesori populari ce vor fi aleși în sesiunile sfaturilor populare.

Din toată lumea

**ACȚIUNILE
PATRIOTILOR
SUD-VIETNAMEZI**
„Un atac
de anvergură
asupra aeroportului
american de
la Holloway
și a unui important
post saigonez
de lingă Pleiku”
(Amănunte în pag. a 6-a)

**NEW YORK
POST:**
**Mesajul
luptătorilor
din Sierra
de las Minas**
Peripeziile unei
ziariste americane
care a vizitat
defășamentele
de rezistență
din Guatemala
(Amănunte în pag. a 6-a)

Însemnări de călătorie din R.S.F. Iugoslavia

Printre constructorii de mașini belgrădeni

O călătorie prin Iugoslavia de azi ne-a dat posibilitatea să vizităm o serie de întreprinderi industriale, să cunoaștem preocupările economiștilor din aceste unități productive pentru perfecționarea producției, pentru obținerea unor rezultate economice superioare.

La marginea Belgradului, în partea de sud, se află una dintre cele mai vechi întreprinderi ale orașului, fabrica de motoare și tractoare „Rakovita”, înființată în 1927. Fabrica se prezintă de îndată ce ai pătruns pe porțile ei: alinate într-o ordine desăvîrșită, în curte sint gata să-și înceapă călătoria spre destinație sute de tractoare, motoare Diesel, combine. La început, se fabricau aici numai motoare electrice, cărora cu timpul li s-a adăugat producția de autocamioane. În perioada postbelică, a început montajul tractoarelor pe șenile, după o licență italiană. Cei mai vechi muncitori din fabrică își amintesc de eforturile depuse în acea perioadă de integrare colectivă, pentru fabricarea unui tractor propriu, realizat de altfel într-un timp record — numai trei luni.

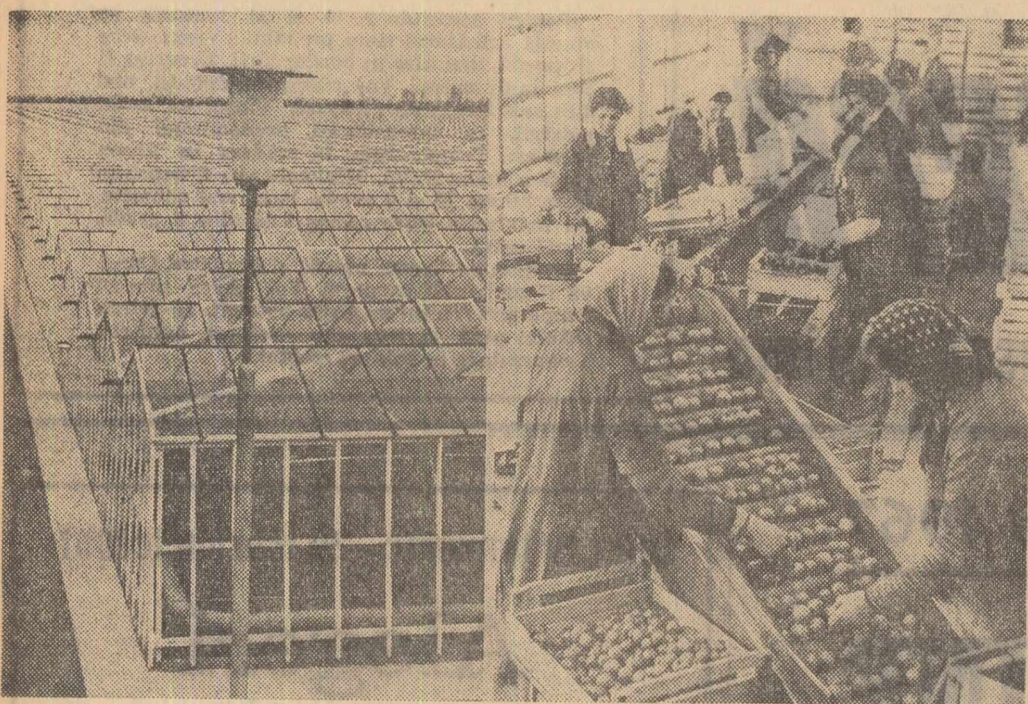
Drumul de la acest prim tip de tractor cu rezultate nu tocmai ridicate, și pînă la noul tip — „Zadugar” —, fabricat în prezent în serie, a fost lung și anevoios. Au trecut ani de căutări fe-

brile, de intensă muncă creatoare, în care cei mai buni specialiști din fabrică s-au străduit să găsească soluțiile tehnice cele mai eficiente, să conceapă un tractor care să depășească performanțele tipurilor anterioare. Strădaniile n-au fost zadarnice; „Zadugar” este un tractor suplu, economic, cu o mare viteză de lucru și cu întreținere multă.

Mentineră prestigului pe care l-au cîștigat produsele fabricii, ca și necesitățile legate de sporirea volumului producției, fac necesară însă perfecționarea continuă a bazei tehnice a întreprinderii, cunoașterea și însușirea celor mai noi realizări ale științei și tehnicii în domeniul respectiv. Preocupările colectivelor în această privință sint multiple. Este prevăzută construcția întreprinderii, mărirea capacităților de producție, prin construirea unor noi hale și instalarea de mașini și utilaje de înaltă productivitate, produse în fabrică sau aduse din afară. Înființarea în bune condițiuni a acestor prevederi este înlesnită de faptul că întreprinderile dispun de un institut propriu, care se ocupă de problemele dezvoltării și modernizării producției. Cercetătorii și proiectanții institutului pregătesc

S. GIOGA

(Continuare în pag. a 5-a)

Odată cu începutul anului 1967, lucrările de construcție ale complexului de sere de la Ploiești au intrat în etapa a II-a. În această etapă se vor înălța noi sere, urmând ca suprafața totală a complexului să ajungă la 51 ha. În fotografia din stânga: un aspect parțial al sereilor; în fotografia din dreapta: sortarea mecanizată a roșiilor din prima recoltă

Fotografii: ION POPOVICI

DE UNDE N-AI PUS, N-AI CE LUA...

...sau de ce este necesar să se asigure în fiecare cooperativă agricolă un raport just între fondul de acumulare și cel de consum

O vorbă din bătrâni spune: „De unde n-ai pus, n-ai ce lua”. De înțelepciunea ei ne-a convins experiența propriei noastre cooperative agricole de producție. În primii ani de muncă unită, la unii membri cooperatori a existat tendința de a împărți la zile-muncă o parte din mai mare din veniturile în natură și bani obținute de cooperativa noastră. Lipsită de o bază tehnico-materială puternică, cooperativa bătea pasul pe loc. Producțiile, veniturile bănești pe care le obține erau nesatisfăcătoare.

Indicațiile date de partid ne-au ajutat să înțelegem că singura cale de sporire a producției, de creștere a bunăstării membrilor cooperatori o constituie mărirea averii obștești a cooperativei prin sporirea continuă a acumulărilor.

În anul 1965, de pildă, noi am repartizat la fondul de acumulare 22 la sută din valoarea producției nete obținute, iar la fondul de consum 78 la sută. Anul trecut, am îmbunătățit și mai mult acest raport, cota parte repartizată fondului de acumulare reprezentând 25 la sută din producția netă. Fără îndoială că sporirea acestei cote nu a fost singurul factor care a determinat creșterea volumului de acumulări. La aceasta a mai contribuit pe de-o parte creșterea volumului de producție, iar pe de altă parte reducerea cheltuielilor.

Dar nu ne-am mulțumit numai cu atât. Am căutat ca sumele destinate fondului de acumulare să fie folosite cu cât mai multă chibzuială. Ele au fost utilizate în scopuri directe productive, în raport cu nevoile cooperativei noastre. În acest sens am urmărit ca obiectivele incluse în plan să aibă condiții optime de îndeplinire și să asigure totodată o eficiență economică ridicată. În afara obiectivelor stabilite inițial în plan — construirea unui grajd cu o capacitate de 100 de animale, a unei magazii pentru cereale, plantarea cu pomi a unei suprafețe de 13 hectare de teren situat în pantă, cumpărarea a două autocamioane „Bucegi” — anul trecut noi am reușit să ne procurăm un număr însemnat de vaci, juninci și reproducători de rasă, să realizăm din resurse locale o instalație de alimentare cu apă a sectorului zootehnic, să executăm o construcție corespunzătoare pentru atelele de fierărie, lem-narie și rotărie.

Faptul că am investit sume mari de bani din acumulări în obiective și în sectoare directe productive a avut drept urmare sporirea continuă a veniturilor. În 1966, bunăoară, noi am obținut un venit bănesc de peste 9 milioane de lei, cu 2 milioane mai mult

decit era prevăzut în plan. Cum era și firesc, aceasta s-a răsfărat pozitiv asupra bunăstării membrilor cooperatori. Dacă în 1964 valoarea zilei-muncă în cooperativa noastră a fost de 25 lei, în 1965 ea a crescut la 30 lei, pentru ca anul trecut să ajungă la 36 lei. Cu veniturile obținute numeroși cooperatori și-au construit locuințe noi, și-au cumpărat îmbrăcăminte, mobilă, aparate de radio și diferite alte obiecte de folosință îndelungată. Toate acestea au întărit convingerea membrilor cooperatori că sporirea acumulărilor, efectuarea unui volum cât mai mare de investiții în scopuri directe productive înseamnă consolidarea cooperativei agricole, înseamnă venituri mari și un trai din an în an mai bun.

Ținând seama de experiența dobândită, pentru anul acesta ne-am propus să repartizăm la fondul de acumulare mai mult de 25 la sută din valoarea producției nete pe care o va obține cooperativa noastră.

În planul de producție și financiar, pe care îl vom supune în curând dezbaterii și aprobării adunării generale, a fost prevăzută investirea unor și mai însemnate sume de bani pentru realizarea de noi obiective necesare producției. Construirea a două adăposturi de animale, cumpărarea a 20 vaci de rasă, electrificarea sectorului zootehnic, dotarea acestuia cu noi utilaje în vederea creșterii indicelui de mecanizare a lucrărilor, atât doar câteva din aceste obiective. De asemenea, avem în studiu executarea unor lucrări în colaborare cu alte cooperative agricole vecine; este vorba, înedesebi, de amenajarea unui sistem de irigații prin folosirea apelor Stretului.

Sintem convingți că sporirea continuă a fondului de acumulări, utilizarea cât mai rațională a investițiilor, vor duce la înflorirea cooperativei noastre, la ridicarea bunăstării membrilor ei.

ION DANCEANU
președintele cooperativei agricole din comuna Moldoveni, raionul Roman

Florile lui Luchian

(Urmare din pag. 1)

tei sale atestă iarăși o afinitate cu arta populară. Luchian picta adesea sintetic, concentrat, stilizând cu discreție și ritmând cu vitalitate. Mai ales în tablouri ca Anemonele din 1908, și ca Macii (n-rul 51 din ordinea de expunere actuală) sau în alte lucrări din spre sfârșitul vieții — trandafiri, crizanteme, tufănele, garoafe — Luchian construia florile din câteva trăsături de penel, puse cu atitudine forță și concentrare psihică încât căpătau o sonoritate lirică, pe care o înfățișăm numai la marii poezii și marii muzicieni — la Eminescu și Enescu. În unele tablouri cu flori găsim dialoguri între viață și moarte, între suferință și bucurie, o notă de grație și tristețe moztartiniană, o încredere în forța vieții. Florile sale mereu emoționează, pentru că exprimă sentimente adânc umane și fascinează prin vraja unui colorit unic, care este al său și al lumii în care s-a născut, a trăit, a luptat, a suferit spre a aduce bucurii semenilor.

Și cu câtă varietate de mijloace, cu câtă varietate de compozițională a creat Luchian tablourile cu flori! Dacă în unele tablouri, prezența florilor este mai concretă, mai palpabilă, cu liniile lor de suavități și strălucire, cu valorile lor tactile, în altele el trece la sugerarea esenței lor, la ceea ce am numi „parfumul lor cromatic”. În acestea apropiindu-se de procedeele unor pictori contemporani, anticipând sublimarea sau transfigurarea poetică pe care o înfățișăm la un Paul Klee sau la un Roger Bissière.

Adânc legat de îndemnul spiritual și stilistic ale folclorului și artei populare, Luchian a folosit și procedeele sugerate de duosul Grigorescu (Florile de nălbă în pahar) sau de neo-impressionism și expresionism, pentru a realiza o sinteză proprie a sa, românească și universală în același timp, ba chiar inventând procedee (sintetizare; tratare ex-

„Crizanteme”

presiv psihologică și totodată decorativă; ritmică și stilizată care păstrează viul vieții și al naturii etc.) De aceea, ca și Eminescu și Blaga, Brâncuși și Petrescu, Ghală și Tuculescu — el este și om al tradiției, și om al contemporaneității, refăcând vechi legături spirituale și anticipând procedeele și expresii, ce se vor acentua în deceniile de după moartea sa.

Nu obisnuim să facem afirmații de unicatitate și să trecem la superlativ, dar în legătură cu Luchian ne întrebăm care dintre pictorii lumii au conferit florilor atita sentiment — de la duioșie la tristețe și bucurie — și le-au pictat în infinitatea frumuseții lor, în varietatea de forme și însușiri, specific — de la umilele flori de cîmp, de la bătrânețele nalbe și modestele tufănele la somptuoșii bujori, înfiolețele crizanteme, galanții trandafiri, gingașele albastrele, suavele garoafe și duioasele anemone? Cine le-a intensificat pictural mai mult decit Luchian coloritul real, le-a păstrat viața și identitatea? Cine le-a sugerat fascinația și misterul? Sau le-a trecut în simfonii și quartete de adânc

răsunet uman? Cine a constituit buchete atât de variate, fără a cădea în împotriri și stridență sau în aglomerare și expresii greoaie? Și cine, trăind într-unul, același tablou floral asemănător a izbutit să individualizeze fiecare floare, dîndu-i prezența unei ființe? În fine, cine s-a priceput să le picteze citodată de atât de concret și de palpabil, iar altelei aproape de abstractizare, păstrîndu-le suflul de viață? Nu găsim pe nimeni care să-l întrecă în adîncime sufletească, amplasare compozițională, cunoștințe tehnice.

Am văzut trandafiri de Fan-tin-Latour ce par de hirtie gofrată, am admirat anemonele lui Matisse, care însă nu au intensul suflu vital ale celorla Luchian, am contemplat alte flori de Matisse și de Bonnard, mari lirici ai culorii dar care rămîn la decorativ și emoționează mai puțin cînd pictează flori, am cercetat flori pictate adesea strident de către expresionisti germani și care nu cîntă nici pe departe armoniile duioase ale lui Luchian. Poate că numai unele flori ale lui Cézanne și seria de flori ale soarelui, pictate de frîmintatul Van Gogh să emoționeze atît

de intens, dar nu și să fascineze ca acelea ale lui Luchian. Picasso? La el florile apar rar și incidental, doar în vremea din urmă. În 1937, criticul Eugenio D'Ors îi reproșa lui Picasso că, în pictura lui, nu apăruse nici o floare, vîzînd în aceasta un semn de dezumanizare. La alții, dezmăzarea, înstrăinarea de viul vieții și al naturii, a luat forme îngrijorătoare, ca la pictorul Paul Joossens (1889-1960), apropiat de dadaști și care mărturisea: „vederea unui arbore mă face bolnav”.

Dimpotrivă, în arta noastră veche și nouă, florile au avut și au o prezență întăritoare, inspiratoare, poetică, simbolizînd legarea de frumusețea și bucuriile vieții, de înflorirea existenței.

Luchian este un univers, în care regăsim mereu ce-l al nostru. Florile lui dau măturie pe plan național și mondial despre spiritualitatea și lirismul poporului, despre am-ploarea școlii noastre de artă, despre nescutitele puteri de inspirație ale naturii. Contemporan în ansamblu a tablourilor lui cu flori deschide ne-bănuite înțelegeri și bucurii.

LUCHIAN

Avînd pe ecranele noastre precedentul unui film satiric în actualitate „Tara fertilității”, cineastul italian Luciano Salce ne înfățișează acum, potențe noi ale talentului său, în genul istoric. Coproducția pe care o semnează (inclusiv colaborarea la scenariu) evocă existența dramatică a celebrului pictor grec Dominic Théotokopoulos, cunoscut sub numele de El Greco, după ce și-a aflat în Spania cele de a doua jumătăți a secolului al XVI-lea, patria sa adoptivă.

În pofida unui dialog abundent, filmul nu realizează analiza aprofundată a concepțiilor estetice care au guvernât o creație de falmă universală. Liniile directorale ale portretizării pictorului sînt descoperite în elementul biografic ce fixează drama fetei sale iubite pentru Jeronima de Las Cuevas. Într-un fel, asemenea dezvoltări pot fi lesne aflate în viața aproape fiecărui artist, ele devenind în filme argumente al sensibilității creatorului și ale reușitei lui pe planul artei, ca o compensație a eșecului într-un domeniu atît de intim și autentic omesc.

La Salce, iubirea lui El Greco, pentru Jeronima este însă nu numai ocazia unei vibrante pătrunderi în lumea interioară a eroului ci, în cazul anumelor, o punte către dezbaterile mult

mai cuprinzătoare a condiției artistului în epocă. Grăția sau disgrația regelui, amenințarea și torturile inchiziției, hotărul social de netrecut pentru doi oameni care se iubesc — figurează ambianța istorică sufocantă în care s-a plămădit o operă de reputație și durabilitate universală.

Portretul artistului (căruia Mel Ferrer îi conferă o demnitate calmă, străbătută de tristețea ce i se citește în priviri) se împlinește din înfrîngerile și renunțările ce i le impune epoca. O relație vie se stabilește astfel între erou și societatea vremii sale.

Se poate reproșa — și nu fără temel — o anumă statică în montajul acestui film. În schimb imaginea (Leonida Barboni) urmărește în alternanța planurilor de majestuoasă respirație cu cercetarea detaliată a fizionomiei eroului să obțină un echilibru echivalent din punct de vedere dinamic celui realizat de El Greco în pinsele sale, în care desenul, lumina și culoarea proiecta hiperbolizat personajul cheie al unui tablou în raport cu multitudine din juru-l. Rossana Schiaffino dă principialului rol feminin (Jeronima) ascendență nobilă și sincerității asupra lumii în care trăiește, comunicîndu-ne cu o pasiune stăpînită destinul tragic al eroinei.

„Neveste periculoase”

Fiecare regizor are creștele și abisurile sale. Luigi Comencini, al cărui umor l-am apreciat în filme cum sînt „Cu torii acasă” sau „Comisarul”, umor deloc gratuit ci sustinut de un filon satiric consistent, cade pradă unui joc ambiguu, într-o încercare de a ridiculiza gelozia și infidelitatea.

Sondajul în viața conjugată a cititorva cupluri de vîrstă diferite vrea să atragă de la început prin abundenta unor situații comice pe seama instituției căsătoriei. În film există, e adevărat, un cuplu tînr (Claudine-Federico) aflat pentru moment în afara uzurii intervenite la celulă, ilustrată de reproșuri, neîncredere, suspiciuni. Un pariu pus de către o prietenă a Claudinei, căsătorită cu un bărbat vîrstnic, este înzestrat cu veridice trănăcia sentimentelor sincere ale celor doi tineri. Intriga se desfășoară, presărată de gaguri adesea destul de letine și, înțetul cu înțetul, desprindem adevărul că dacă Federico n-a înșelat-o totuși pe Claudina, aceasta s-a datorat, unui concurs neprielnic de împrejurări! Morala fabulei, departe de a ne trezi vreo admirație pentru tăria de caracter a lui Federico,

ni-l prezintă ca pe un ghinionist al escapadelor amoroase. Dorința de a-l determina pe spectator să risă cu orice preț se întoarce, acasă, împotriva intenției inițiale a filmului, iar tepii aruncați la adresa nevestelor geloase se adună în același rîm cu cel care tînește în nerezuită umor tot în încercarea lor de a seduce alte femei. Cîndă formă de a neda pentru morală.

Prezența în distribuție a unor artiști de valoare, ca Renato Salvatori (Federico), Sylva Koscina (Tosca), Franco Fabrizi (Bruno), nu schimbă nici decum sensurile derivate ale acestui „joc”.

Ne întrebăm, ca și în alte rînduri, dacă repertoriul de prestigiu al cinematografului mondial nu poate fi examinat cu mai multă competență de întreprinderea noastră importatoare. Nu numai că am profitat atunci de filme de calitate, dar am fi și chiar și prestigiu unul cineast care ne-a dat „Fata lui Bube” de o asemenea scîdere a reputației, pe care i-o atrage prezentarea în fața publicului a acestei nerezuite glume cinematografice.

EUGEN ATANASIU

Carnet cultural

Ce s-a întîmplat cu „Noaptea furtunoasă?”

Radu Popescu

Nu se va fi spus, poate, chiar tot despre Caragiale și nici măcar despre „Noaptea furtunoasă”, și sigur este că se vor mai spune multe. Ceea ce nu înseamnă că, la orice nou spectacol, trebuie să mai auzim, în acest ocean, un strop. La linia de coincidență cu sentimentul marelui public, opera de dramaturg a lui Caragiale este cunoscută la perfecție, iar marea noastră scriitor este astăzi cel mai bine înțeles dintre toți dramaturgii noștri.

Această situație nu facilitează sarcina teatrelor, așa cum par înclinați să creadă unii oameni de teatru, desigur, dacă privim problema în nota celei mai adînci seriozități, ea le vine în ajutor, dar într-un mod care nu e de loc al facilității, al expedierilor superficiale. Oamenii de teatru trebuie să înțeleagă că e cu totul contraindicat să fie foarte imprudent, a miza, ca pe o poliță în alb, ca pe o dispensă științivă, pe dragostea și pe buna cunoaștere a publicului față de opera lui Caragiale. Acestea devin, dimpotrivă, sursă de sensibilitate maximă, de intransigență severă, față de tratamentul aplicat unui bun cu deosebire prețios, cu deosebire de scump.

Ce se întîmplă cu Noaptea furtunoasă la Teatrul „C. I. Nottara”? Se întîmplă că regizorul, G. Rafael pleacă de la ideea că prin variantele de regie anterioare (în realitate, puține numeroase — a nu se confunda cu numărul foarte mare al spectacolelor), opera lui Caragiale a fost totuși excesiv ne o singură față, exploatată într-o singură direcție, într-o singură imagine, într-un singur înțeles. Că această operă fiind poezică, de un conținut foarte complex, este cazul a se căuta alte înțelesuri, celelalte înțelesuri, și creînd spectacolul în direcția acestora, a alunge la o altă imagine, mai autentică și mai realistă, mai verosimilă, a lumii marelui nostru dramaturg. În realitate, Rafael respinge tot ce s-a făcut pînă astăzi și încearcă o interpretare nouă, lipsind spectacolul de conținutul caragialesc al textului.

Ce altă idee a extras el valorificat Rafael, din conținutul complex al operei. Ideea că Noaptea furtunoasă nu conține, și nu sugerează nici o idee, ea limitîndu-se strict la sumara farsă care poate izori dintr-un qui-pro-quo naiv, un Caragiale sub Labiche, ci chiar un Caragiale sub Labiche, căci măsurate cu sfoara qui-pro-quo-ului, farsa

lui nu are măcar lungă respirație, prin desfășurarea în numeroase situații, pe care o au farsele primului. Desigur că, pe la punctul de pornire mestesugărească, Caragiale a învățat cite ceva de la Labiche, dar, în artă și în idei, l-a lăsat atît de mult în urmă, și în jos, încît este absolut deznădăjduit să constată că în „vizlunea” unui regizor din 1966, el este integrat, la treaptă inferioară, în ierarhia dominată de monotonul fabricant francez de fleacuri comice.

Și ce nouă imagine a lumii lui Caragiale ne-a propus G. Ra-

text a devenit zgomet inform și dezordonat, cel puțin jumătate din replicile fiecărui personaj nu ajung la public și rămîn neînțelese. Ceea ce rămîne nedumerire în fața acestei neînțelegeri a elementare, care transferă vulgaritatea obiectului asupra scriitorului, cu rezultate care nu pot fi decît revoltătoare: Caragiale a descris o lume vulgară, dar nu a descris-o vulgar, arta lui este o artă de înfîință discretă, sugestivă, finețe, bazată în primul rînd pe formidabilele lui năzuințe de stilist, pe colosala lui reușită în domeniul limbii. Cum adică? Contemporan cu Titirică, cu Ipingsescu și cu Chiriac, Caragiale a putut fi cel mai mare, pînă azi neegalat, minutor al limbii române în teatru, cel mai ascuțit și fin stilist, iar „contemporan” cu noi, devine scenariistul unei paletieri vulgare și simplită, autorul unei farse cu hîțse de bile?

În aceste condiții, a mai vorbi despre interpretare, nu face decît să scoată în evidență răspunderea față de noile puneri în scenă a lui Caragiale: datorită regizorilor de a căuta, și a lăsa să se valorifice noi înțelesuri ai marilor roluri caragialesce. Or, tocmai asta nu s-a făcut de această dată. Ce s-ar putea spune? Că Dan Nicolaie, actor interesant, excesiv de laborios, nu are nici una din premisele necesare unei creații în rolul lui Junin Dumitrache? Că Liliana Popescu, cu nenumăratele sale capacități, cu aplombul și tehnica desăvîrșită la care a ajuns, ar fi putut crea o Veta excelentă? Că Ion Dichiseanu ar fi putut crea un admirabil Chiriac? Că însuși Ștefan Iordache, cel atît de promițător, ar fi putut încerca cu mari șanse, deși încă prea tînr, pe Rică Venturiano, cu inteligență, cu dragoste și cu ambliie adevărat caragialiană? Că nu mai puțin promițătoare Melania Cîrle nu pare încă înarmată pentru a o juca pe Zita? Că molcomul și plîlnul de haz Sandu Stîlaru, comic strălucit, nu are umorul ascuțit, necesar lui Ipingsescu? În sfîrșit, că un tînr, Mihail Ionă, a apărut cu deosebire plăcut și exact în rolul lui Snifidon, (fără ca aceasta să infirmă ideea că tradiția travestitului, în acest rol, este bună și necesară)? Dar toate acestea nu pot fi cu adevărat discutate decît în legătură cu o încercare serioasă de a se forma o nouă serie de interpreți ai lui Caragiale — singura adevărată problemă.

Cronica teatrală

fael? O lume de paie simplificate la maximum, cu totul sărite din portretul lor inițial, care și-au pierdut fără urmă toate trăsăturile de caricatură subtilă și complexă, de critică socială, de individualizare morală și psihologică, care s-au despușat fără cea mai mică reticență de enorma, savanta stilizare ce le-a asigurată nemurirea, pentru a se agita frenetic și mărunț. Totul e destinat, și, ceea ce e mai grav, totul e falsificat, printr-o reducere elementară la fizic și la cantitativ, care inspiră numai dezolare: chipul Vetei apare grotesc, amorul Veta-Chiriac nu înseamnă decît o serie de sughițuri penibile, efectul comic al relațiilor dintre Junin Dumitrache și Ipingsescu, rezultat din ironia secretă a subînțeleșurilor, s-a pierdut cu desăvîrșire: tot hazul seculent al foseilor lui Rică Venturiano s-a dus pe giră, căci regizorul, în dorința de a căpăta efecte comice, a pedalat pe un grotesc nelăeol sau, ca, de pildă, pierderea pantalonilor în timpul urmărilor. În sfîrșit, totul s-a pulverizat, și era inevitabil, din moment ce evințul nu mai există, replica nu mai există, creația literară, unică și fecundă, nu mai există: cel puțin jumătate din

Importante apariții în Editura politică

Lege privind pensiile de asigurări sociale de stat și pensia suplimentară

Broșura a fost tipărită într-un tiraj de masă

Lege cu privire la alegerea deputaților în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare

Broșura a fost tipărită într-un tiraj de masă

În aceeași editură a mai apărut sub redacția prof. univ. dr. N. N. Constantinescul „Situția clasei muncitoare din România. 1914-1944”, cuprinzînd o sinteză a procesului dezvoltării clasei muncitoare din țara noastră, în perioada interbelică. Intențiată pe un bogat material documentar și pe analiza științifică a acestora cartea prezintă evoluția numerică și structurală a clasei muncitoare și evidențiază lupta ei, condusă de Partidul Comunist Român, împotriva exploatarei.

Cartea istoricilor englezi M. Gilbert și R. Gott — Conciliatorii — analizează climatul diplomatic anglo-german din perioada de la preluarea puterii de către naști în Germania pînă la demisia lui Chamberlain și instalarea în fruntea guvernului englez a lui Churchill precum și pasivitatea „conciliatorilor” față de reînarmarea Germaniei.

„Scurtă istorie a Africii negre” de Louis C. D. Joos, urmărirea istoria frîmintă a Africii, de la apariția imperiilor protoistorice din Aksum 1944”, cuprinzînd o sinteză a procesului dezvoltării clasei muncitoare din țara noastră, în perioada interbelică. Intențiată pe un bogat material documentar și pe analiza științifică a acestora cartea prezintă evoluția numerică și structurală a clasei muncitoare și evidențiază lupta ei, condusă de Partidul Comunist Român, împotriva exploatarei.

Cartea lui Georg Klaus — Cibernetica și societatea — tratează perspectivele aplicării ciberneticii în științele sociale și în practica social-politică, privind intercondiționarea proceselor sociale, conducerea societății socialiste, planificarea, teoria cunoașterii conștiința socială etc.

Premieră pe țară

Teri a avut loc pe scena Teatrului de Stat din Turda, premiera pe țară a unei noi piese de Gh. Vlad, intitulată „Cain și Abel”. În direcția de scenă a lui Ion Dan au apărut în rolurile principale Mircea Zabolon, Teodor Buzea, Gh. Doroftei, Iuliu Gherghiu, Eugen Harizomenov, Al. Mitrea, Maria Andreea-Raicu. În clipul alăturat, o scenă din spectacol.

Pe ecrane „El Greco”

Avînd pe ecranele noastre precedentul unui film satiric în actualitate „Tara fertilității”, cineastul italian Luciano Salce ne înfățișează acum, potențe noi ale talentului său, în genul istoric. Coproducția pe care o semnează (inclusiv colaborarea la scenariu) evocă existența dramatică a celebrului pictor grec Dominic Théotokopoulos, cunoscut sub numele de El Greco, după ce și-a aflat în Spania cele de a doua jumătăți a secolului al XVI-lea, patria sa adoptivă.

În pofida unui dialog abundent, filmul nu realizează analiza aprofundată a concepțiilor estetice care au guvernât o creație de falmă universală. Liniile directorale ale portretizării pictorului sînt descoperite în elementul biografic ce fixează drama fetei sale iubite pentru Jeronima de Las Cuevas. Într-un fel, asemenea dezvoltări pot fi lesne aflate în viața aproape fiecărui artist, ele devenind în filme argumente al sensibilității creatorului și ale reușitei lui pe planul artei, ca o compensație a eșecului într-un domeniu atît de intim și autentic omesc.

La Salce, iubirea lui El Greco, pentru Jeronima este însă nu numai ocazia unei vibrante pătrunderi în lumea interioară a eroului ci, în cazul anumelor, o punte către dezbaterile mult

mai cuprinzătoare a condiției artistului în epocă. Grăția sau disgrația regelui, amenințarea și torturile inchiziției, hotărul social de netrecut pentru doi oameni care se iubesc — figurează ambianța istorică sufocantă în care s-a plămădit o operă de reputație și durabilitate universală.

Portretul artistului (căruia Mel Ferrer îi conferă o demnitate calmă, străbătută de tristețea ce i se citește în priviri) se împlinește din înfrîngerile și renunțările ce i le impune epoca. O relație vie se stabilește astfel între erou și societatea vremii sale.

Se poate reproșa — și nu fără temel — o anumă statică în montajul acestui film. În schimb imaginea (Leonida Barboni) urmărește în alternanța planurilor de majestuoasă respirație cu cercetarea detaliată a fizionomiei eroului să obțină un echilibru echivalent din punct de vedere dinamic celui realizat de El Greco în pinsele sale, în care desenul, lumina și culoarea proiecta hiperbolizat personajul cheie al unui tablou în raport cu multitudine din juru-l. Rossana Schiaffino dă principialului rol feminin (Jeronima) ascendență nobilă și sincerității asupra lumii în care trăiește, comunicîndu-ne cu o pasiune stăpînită destinul tragic al eroinei.

Pe șantierele Trustului regional de construcții Crișana

VARIAȚII ANORMALE ...PE ACEEȘI TEMĂ: RITMUL LUCRĂRILOR

Trustul regional de construcții Crișana a încheiat anul 1966 îndeplinind integral volumul global de lucrări prevăzute din plan 50 de apartamente și obținând importante avansuri la unele obiective printre care spitalul de copii din Oradea.

Rezultatele anului trecut puteau constitui un teren bun pentru demarajul normal al lucrărilor de locuințe astfel încât sarcina trasată de partid ca cel puțin 20—25 la sută din planul anual de investiții să se realizeze în primul trimestru, să fie îndeplinită. Mai trebuiau doar, asigurate unele condiții specifice activității șantiereelor în timpul iernii.

În legătură cu măsurile luate de conducerea trustului în vederea consolidării succesorilor înregistrate în 1966, corespondentul nostru regional, Virgil Lazăr, ne comunică răspunsul inginerului NICOLAE FINTINĂ, directorul T.R.C.

Sarcinile din acest an, a spus acesta, au fost eșalonate mult mai rațional pe trimestre. În trimestrul I, de exemplu, ne-am propus să realizăm 21,2 la sută din sarcinile anuale, ceea ce apreciem că este pe deplin posibil. Pentru iarna anului 1967 am creat un front larg de lucru. La 1 ianuarie erau închise și încălzite pentru executarea lucrărilor interioare 200 de apartamente la Oradea, iar pentru zilele cu temperaturi mai ridicate avem în lucru alte 200 de apartamente în diferite stadii. Avansul înregistrat la spitalul de copii ne-a dat posibilitatea închiderii

În ceea ce privește felul cum

este asigurată documentația pe 1967, corespondentul nostru s-a adresat inginerului CORNEL HERETIU, șeful serviciului tehnic. El a subliniat că D.S.A.P.C.-Crișana a asigurat până acum 97 la sută din documentația necesară construcțiilor din acest an ale statului popular, lucru meritoriu pentru proiectant.

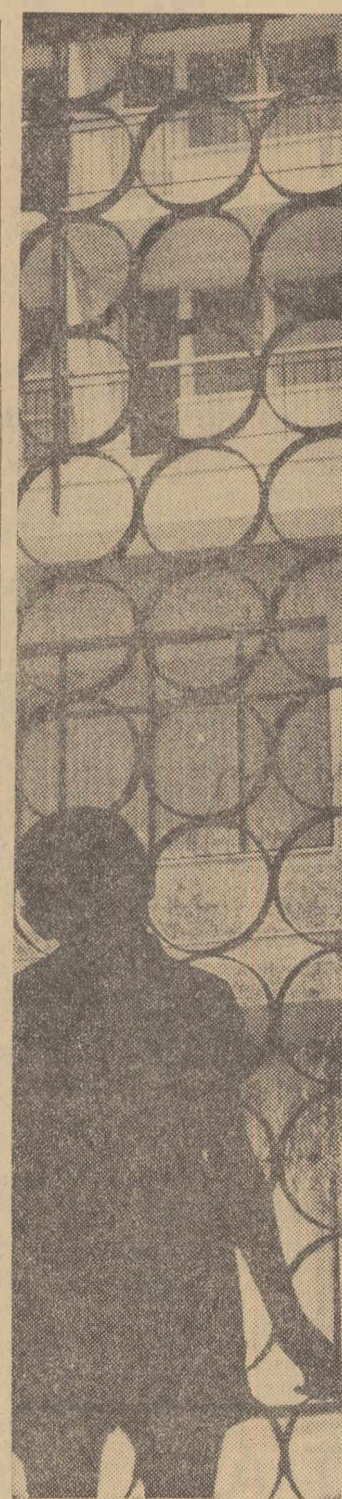
Dar, a spus ing. Heretiu, avem și lucrări în valoare de circa 70 milioane lei neacoperite cu proiecte. Și ceea ce este mai grav este că unele din lucrări sînt prevăzute pentru trimestrul I, ceea ce va frîna ritmul normal de lucru dacă nu se vor întreprinde acțiuni din partea beneficiarilor pentru a ni se trimite documentația. De exemplu, avem de executat în trimestrul I lucrări în valoa-

re de circa 100 000 lei la Baza de transporturi în comun din Oradea, însă documentația lipsește. Pentru lucrările de la fabrica de mase plastice „Viitorul“, Ministerul Industriei Ușoare nu ne-a trimis încă proiectele pentru rețetele exterioare, stația de aer condiționat și alte obiective, deși termenul era de 20 decembrie 1966. Direcția comercială regională a contractat cu noi lucrări în valoare de 550 000 lei în trimestrul I — reparații capitale — deci în spații închise, de mare importanță pentru noi, dar nu ne-a pus la dispoziție nici ea documentația. Asemenea tergiversări există și în ceea ce privește documentația pentru obiectivele ce trebuie să le executăm la fabrica textilă „Crișana“, la fabrica „1 Mai“.

Discuțiile purtate la T.R.C.-Crișana au relevat grija cu care sînt asigurate condițiile în vederea înregistrării unui ritm normal de lucru din primele zile ale anului 1967 și hotărîrea colectivului de a-și îndeplini angajamentele luate în această direcție. Aceleași discuții au relevat însă și carente, a căror lichidare cere măsuri operative atât din partea organelor locale, cit și a celor centrale de resort. Căci, așa cum au subliniat interlocutorii noștri, pe șantierele regiunii Crișana nu există încă toate premisele create pentru ca în 1967 planul să se realizeze ritmic, zi de zi, lună de lună, la un înalt nivel calitativ.

Construcții se realizează lipsa unor materiale printre care și cărămida. Comitetul executiv al sfatului popular regional trebuie să știe însă că îmbunătățirea aprovizionării șantiereelor nu se rezolvă prin ridicare din umeri. Reorganizarea capacităților la fabricile de cărămizi ale industriei locale în funcție de solicitările constructorilor ca și folosirea, pe baza studiilor proiectanților de la D.S.A.P.C., a altor materiale locale sînt două cîteva căi pe care Comitetul executiv trebuie să le folosească imediat.

De asemenea lipsa unor documentații la lucrări cu termen de punere în funcțiune în primul trimestru ar trebui să constituie un semnal pentru beneficiarii respectivelor obiective, a căror „activitate“, dereglînd serios ritmul șantiereelor, generează restanțieri în realizarea planului de investiții.

Curiozitate

Foto: TOMA PIRVULESCU

Ancheta noastră

Răspundere și seriozitate în locul formalismului și rutinei

- Dezbatere fructuoasă în sesiunile sfaturilor populare
- Sugestii interesante și vorbitori din oficiu ● Multe propuneri — puține realizate ● Fără formule consacrate, fără rețete general valabile.

Continuăm astăzi ancheta noastră despre sesiunile sfaturilor populare, luînd în discuție aspecte legate de felul în care se dezbate problemele

ridicate în rapoartele și corapoartele prezentate, de felul în care sînt adoptate hotărîrile, ale căror prevederi să

constitue măsurile cele mai potrivite, cele mai eficiente pentru un sector sau altul de activitate.

CINE IA CUVÎNTUL?

Întrebarea e cunoscută. Ea este urmată de înscrisurile la cuvînt și apoi încep propriile dezbateri sesiunii. Cînd sesiunile sînt bine pregătite, cînd deputații cunosc din timp materialele ce vor fi prezentate și cînd rapoartele și corapoartele sînt bine documentate, sesiunile nu duc lipsă de vorbitori. O astfel de sesiune temeinic pregătită s-a desfășurat, de pildă, la sfatul popular al regiunii GALATI, la sfîrșitul lunii septembrie a acestui an, pînă în discuția realizării planului de investiții. Sesiunea s-a bucurat de o largă participare la discuții, de fructuoase dezbateri și, ca urmare, a adoptat hotărîri judicioase. Deputații Zaharia Ciobanu, Niță Hlohi și alții au subliniat, în cuvîntul lor, unele probleme privind necesitatea grăbirii lucrărilor la faleză de la Dunăre și pe șantierele pentru alimentarea cu apă a orașului Galați, necesitatea stabilirii și eliberării amplasamentelor pentru construcțiile anului viitor. În această direcție, au fost formulate și propuneri menite să lichideze unele lipsuri analizate, propuneri care au contribuit, de altfel, la îmbogățirea hotărîrilor sesiunii.

Dar chiar dacă în sesiuni, numărul vorbitorilor e mare, dacă, în general, dezbaterile sînt axate pe probleme majore, o seamă de exemple ne arată totuși deficiențe la

capitolul „vorbitori“. Se întâmplă ca unii să ia cuvîntul mereu, din obișnuință, repetînd, de fapt, cu alte cuvinte și cu date în plus, ceea ce s-a spus în raport sau în coraport. Uneori, sesiunile sînt lipsite de sprijinul direct pe care-l pot aduce, prin propunerile și sugestiile lor, deputații. Aceste aspecte pot fi observate în special la multe sesiuni ale sfaturilor populare regionale și raionale. Din numărul deputaților care luau cuvîntul, majoritatea sînt sefi de secție la regiune sau salariați în secții iar, uneori, numărul invitaților ceiau cuvîntul depășește pe cel al deputaților. E just ca aceste cadre cu experiență, cu răspundere să ia cuvîntul, dar alături de cuvîntul lor trebuie să se facă auzit și cuvîntul deputaților din raioane, comune — din circumscripții. Se întâmplă așa la unele sesiuni ale Sfatului popular al orașului PLOIEȘTI sau... Dar o dată constatate aceste anomalii ce măsuri iau în primul rînd comitetele executive ale sfaturilor populare regionale. Se iau măsuri pentru a informa din vreme și a antrena deputații la dezbateri, se caută să se îmbunătățească conținutul rapoartelor, se includ propunerile venite de la deputați? Sînt atîtea întrebări de acest fel care se pot pune și la care răspunsurile nu vor fi decît parțial, pozitive.

Dar ce răspunsuri se pot da

cînd analizăm desfășurarea sesiunii sfatului popular orășenesc IASI ținută în luna noiembrie? Aici, discuțiile au aparținut de fapt unor membri ai comitetului executiv, unor directori de instituții sau reprezentanți ai organelor regionale. Unii deputați înscrisi la cuvînt n-au mai apucat să-și spună părerea, întrucît, cînd s-a venit rîndul, s-au... sîstat discuțiile. Că s-a vorbit mult e adevărat, dar că cei care au vorbit au spus numai lucruri interesante și mai ales suficiente pentru a contura concluziile, e mai puțin adevărat. Dar dacă la sistarea discuțiilor s-a ținut seama de mentalitatea ce domnește la unitățile din sfatul popular orășenesc potrivit căreia nu e just sau nu e bine ca numărul vorbitorilor din sesiunea de la oraș să întrecă pe cel al vorbitorilor din sesiunea regională, nu mai putem spune nimic.

În schimb, putem spune că problema discuțiilor ce se poartă într-o sesiune poate fi rezolvată satisfactoriu numai dacă se creează tuturor deputaților condiții corespunzătoare de informare prealabilă și de participare la discuții. Numai atunci, sugestiile și propunerile lor vor aduce în dezbateri aspecte dintr-acele mai interesante și vor inspira luarea unor hotărîri cu adevărat eficiente.

Q. PROPUNERE ȘI ÎNCĂ UNA...

Din multitudinea de propuneri făcute într-o sesiune, sînt alese cele mai judicioase și trecute în hotărîri. În privința acestora, se procedează în toate regiunile. Important este însă și cum se urmărește realizarea acestor propuneri, devenite literă de hotărîre. Cînd se ține seama de ele, cînd traducerea lor în viață devine o preocupare constantă a comitetelor executive, rezultatele sînt evidente de la o sesiune la alta. În acest sens, se poate aminti de una din sesiunile ținute anul trecut, de sfatul popular al regiunii Suceava, avînd ca temă: înfrumusețarea și buna gospodărire a orașelor și satelor. În hotărîrea adoptată de sesiune sînt sintetizate propunerile și sugestiile primite de la zece deputați iar traducerea, în viață, rezultatele dobîndite, vădese justuțea și oportunitatea discuțiilor și adoptării acestei hotărîri.

Interesul pentru propunerile deputaților nu este însă peste tot același. Nu toate propunerile sînt trecute în hotărîri, uneori propunerile se consemnează în procese verbale, dar nu în hotărîri, alte ori sînt în hotărîri, dar nu se realizează. Așa de pildă, cînd are loc o sesiune la sfatul popular din comuna Gepiu, regiunea CRIȘANA, deputații fac numeroase propuneri. Ele sînt înscrise cît în procesul verbal, dar nu sînt incluse în hotărîri și nici nu se realizează. Atunci pentru ce figurează în procesul verbal și pentru ce

au mai fost făcute? Poate pentru posteritate, sau poate numai pentru arhiva sfatului popular. Pînă la urmă aflăm din spusele secretarului de la Gepiu, că unii deputați vin mai greu la sesiune sau nu mai iau cuvîntul. Nu e de mirare! Dacă propunerile pe care le fac sînt trecute sub tăcere, chiar cînd sînt repetate, ce rost ar mai avea ca deputații Aurel Ciimpan, Ion Stana, care Floarea Fărcuț să vorbească din nou despre probleme în legătură cu care au mai vorbit în cîteva sesiuni? Dar propunerile deputatului Gheorghe Blaga, care a sugerat umplerea cu nisip a intervalelor dintre plăci de beton ale trotuarelor, pentru a nu se distrage, sau propunerile lui Ion Stana, care s-a gîndit că cîmentul rămas de la construcția scoli poate fi folosit pentru construirea unor trotuare în comuna Gepiu, unde au rămas? În procesul verbal desigur, fiindcă în hotărîri nu se află înscrisuri, nici una.

Hotărîrea unei sesiuni trebuie să exprime participarea colectivă a deputaților. Numai atunci ea poate reflecta problemele cele mai importante, mai actuale. O hotărîre cum a fost cea adoptată recent, într-o sesiune, de sfatul popular regional ARGES pentru plantarea locurilor erodate cu pietriș de salcîm a fost primită și tradusă în viață cu mult entuziasm de cetățeni. Explicatia trebuie căutată în faptul că s-a pornit de la o necesitate reală, de la propuneri și sugestii venite din par-

tea deputaților și cetățenilor. Întîi s-a prevăzut crearea unor pepiniere de salcîm, apoi, mai tîrziu, s-a adoptat o hotărîre, la sesiunea din 17 noiembrie a acestui an, potrivit căreia s-a trecut la plantarea locurilor erodate. Realizarea acestei hotărîri este urmărirea cu continuitate. Spre deosebire însă de alte hotărîri ale sesiunilor sfaturilor populare din aceeași regiune, a sfatului popular al orașului CIMPULUNG, de pildă. Aici există părerea că în general, hotărîrile sesiunilor sînt urmărirea și realizate. Numai că după opt luni de la adoptarea unei hotărîri cuprinzînd o serie de măsuri igienico-sanitare în oraș (asfaltarea unui laz, desființarea grajdurilor din jurul orașului, construirea unui crematoriu pentru gunoarele menajere), nu s-a înfăptuit nimic. E doar un exemplu, sîntem de acord, dar destul de semnificativ asupra stilului de lucru existent.

Pentru propunerile care se includ în hotărîri se dau, cum e și firesc, termene de rezolvare. Dar după ce a trecut sesiunea, unele hotărîri sînt uitate. Altfel, nu se poate explica de ce propunerile bune făcute de deputați într-o sesiune a sfatului popular al raionului TIMISOARA, cînd s-a analizat activitatea medico-sanitară, au rămas, ce e drept, înscrise în hotărîre și... atît. Exemplul se dovedește cum molipsitor. Procedee raionalul în această privință este împrumutat cu mult zel de o seamă de sfaturi populare comunale.

SUCCESELE DE MÎINE SE PREGĂTESC DE AZI!

Sortimente variate,
calitate
superioară

Însuflețit de bogatul bilanț al înfăptuirilor pe anul care s-a încheiat și mobilizat de importante sarcini ce-i revin în

1967, colectivul Uzinei textile „30 Decembrie“ — Arad s-a angajat să obțină peste plan:

- 1 500 000 lei la producția globală;
- 1 500 000 lei la producția mării vindute și în-casată;
- 0,2 la sută spor la productivitatea muncii;
- 10 tone fire de bumbac;
- 50 000 mp țesături finite;
- 0,5 la sută creșterea calității la țesături extra;
- 0,5 la sută creșterea calității I la țesături;
- 200 000 lei economii la prețul de cost;
- 200 000 lei beneficii.

Textilistii arădeni, hotărîți să traducă în viață hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, nu-și vor preocupati fortele pentru a realiza cît mai

multe produse, într-un sortiment larg, cu nuanțe și desene variate, la nivelul exigențelor sporite ale cumpărătorilor.

**În circuitul comercial,
mărfurile la nivelul
exigenței cumpărătorilor**

Lucrătorii de la I.C.R.M. — București s-au angajat să depășească sarcinile de plan cu:

- 38 560 000 lei la des-facerea produselor;
- 2 la sută la produc-tivitatea muncii;
- 5 zile la accelerarea vitezei de circulație;
- reducere cu 500 000 lei a cheltuielilor de circulație planificate;
- 250 000 lei beneficii.

Pentru ca angajamentul asumat să devină fapt, se

(Urmare din pag 1)

hectare. La vremea culesului, mecanizatorii au strîns 2820 kg în medie pe hectar, cu 520 kg mai mult decît s-a planificat. Fondul central al statului a primit, peste prevederi, 650 tone de grâu iar prețul de cost pe tonă a fost redus cu 23 de lei. La porumb, media obținută pe hectar a fost de 4563 kg, producția totală fiind depășită cu 900 de tone.

Bune sînt rezultatele și în zootehnie. Crescătorii de animale au reușit să furnizeze, peste plan, aproape 1 475 hectolitri lapte-marfă și 470 de purcei înfărcați. Demn de reținut este și faptul că în sectorul taurin, ca urmare a creșterii volumului producției mării și reducerii parțiale a cheltuielilor de producție, pierderea planificată a fost micșorată cu circa 40 la sută.

Pămîntul a fost același, mijloacele de mecanizare și chimizarea la fel, rasele de animale de asemenea. Saltul are însă o explicație foarte precisă: organizarea mai bună a producției, gospodăria mai judicioasă a mijloacelor materiale și financiare, aplicarea cu mai mult discernămint a metodelor agrozootehnice.

Dezbaterile sarcinilor de plan pe 1967, desfășurate sub semnul unei spirit de autoexigente, au avut ca notă dominantă dezvoltarea preocupării întregului colectiv pentru deplina valorificare a rezervelor de creștere a rentabilității. Participanții la discuții au subliniat însemnătatea deosebită a extinderii mecanizării atît la lucrările din cîmp cit și în fermele de animale. Mecanicul șef Gheorghe Samoilă, în spirit autocritic, și șeful secției Cioranca, inginerul Ion Simion, apreciau că îmbunătățirea calității reparațiilor la tractoare, respectarea de către toți mecanizatorii a graficilor de îngrijiri tehnice și a programului de muncă

fixat prin ordinele de lucru ar fi permis gospodăriei să evite cheltuirea a peste 200 000 lei pentru închirierea de tractoare de la alte unități. Vorbitorii au propus totodată ca gospodăria să fie dotată cu un număr mai mare de remorci pentru transportarea produselor, precum și cu mai multe combine universale, care pot fi folosite și la recoltarea porumbului sau a floarei-soarelui.

Mecanizarea este un factor esențial de creștere a productivității muncii, de reducere a cheltuielilor de producție și în zootehnie. Insuficiența mecanizării a transportului în cadrul fermelor, neaplicarea mulsului mecanic la întregul efectiv de animale au determinat în G.A.S. Stîlpu depășirea cheltuielilor de producție și a fondului de salarii, beneficiul fiind astfel diminuat cu circa 49 000 lei. Referindu-se la aceste deficiențe, brigadierul Ionel Vilcu și inginerul Gheorghe Udrescu au luat atitudine împotriva inertei ce există în domeniul introducerii și folosirii eficiente a mijloacelor mecanizate în ferme. Ei au solicitat, totodată instalarea neîntîrziată a unor noi benzi transportoare în adăposturile de animale, repararea instalațiilor defecte, organizarea extinderii mulsului mecanic și amenajarea unor căi de acces, care în prezent sînt necorespunzătoare.

Aplicarea diferențiată a măsurilor agrozootehnice, îmbunătățirea calității lucrărilor și a calității produselor, sînt alte domenii care au constituit obiectul unor ample discuții. După cum s-a arătat în materialul prezentat, amplasarea nejudicioasă a grîului la brigada Limpezii a provocat gospodăriei pierderea a 258 tone boabe. Dacă această cantitate ar fi fost obținută și dacă selectarea întregii producții de grâu s-ar fi făcut cu atenție, unitatea ar fi obținut un beneficiu și mai mare. La fel, în

fermele de animale, dacă în toate brigăzile se respecta cu strictețe programul de lucru și se efectua o furajare rațională, pe scurt, dacă toate brigăzile și-ar fi îndeplinit și depășit planul (ar fi realizat în tocmă planurile de montă și fătări și ar fi redus mortalitatea la animale) producțiile ar fi fost net superioare iar beneficiul ar fi fost mai substanțial. Concluzia majoră care s-a desprins din dezbaterile sarcinilor de plan la G.A.S. Stîlpu este necesitatea întăririi în continuare a disciplinei în producție la toate nivelele, creșterea capacității organizatorice și profesionale a cadrelor, dezvoltarea responsabilității fiecărui lucrător pentru realizarea sarcinilor concrete care îi revin din plan anual.

În 1967, G.A.S. Stîlpu a fost planificată cu beneficii. Dar dacă se poate vorbi de rentabilitate la nivelul unității, nu se va putea vorbi încă și de rentabilitate pe fiecare produs (la unele produse, pierderile planificate se mențin). În condițiile mai bune corelări a prețurilor de cost cu cele de vinzare (problema pe care Departamentul G.A.S. urmează să o rezolve, fiindcă într-adevăr există o serie de produse la care prețul de vinzare este sub nivelul prețului de cost mediu efectiv), în condițiile creșterii eficienței mecanizării și chimizării pe ogoare, selecționării și furajării raționale a animalelor, gospodăriei chibzuite a fiecărui leu, G.A.S. Stîlpu, asemenea tuturor unităților similare din țară, va putea obține o bună rentabilitate nu numai pe ansamblul produselor ci și pe fiecare produs în parte. „Contrafortul“ pierderilor planificate nu va mai fi necesar, nu va mai constitui pentru nimeni un mijloc de acoperire a carentelor existente în domeniul tehnico-organizatoric sau financiar.

Ing. V. STANCU

Oglizile strimbe ale tergiversării și chipul deformat al modei

Există o veche dorință și, în același timp, o veche promisiune legată de posibilitatea de a cumpăra în magazinele noastre de specialitate lucruri astfel asortate încât să poată constitui o garnitură. Dorința cumpărătorilor de a găsi garniturile formate din pantofoși și poșetă, guler și căciuliță, cămașă asortată cu costumul gata confecționat, la fel cu cravata, cu ciorapii și batista, pantalonul pentru munte cu bluza sau jacheta potrivită, nu s-a împlinit nici până acum. Deși cel în drept s-o realizeze. Ministerul Industriei Ușoare și Ministerul Comerțului Interior, ne-au răspuns anul trecut că problema intră în preocupările lor și se depun și unele strădanii în acest sens, rezultate încă nu se văd. Se pare că oglizile strimbe ale tergiversării reflectă în continuare deformat chipul modei.

S-ar părea că dorința exprimată mai sus este o problemă în exclusivitate de modă. Nu este așa. Ea are o semnificație mai largă, cuprinsă în coordonate ce tin de domeniul varietății sortimentelor și esteticii îmbrăcămintii. Dar chiar dacă ar aparține numai modei, problema nu ni se pare de loc minoră. Dacă în magazinele noastre apar poșete frumos lucrate, în culori bine alese, iar în alte magazine apar pantofoși în modele foarte mult cerute, dar culorile pantofilor nu se potrivește cu cele ale poșetelor, cum se poate crea o asortare clasică, cunoscută din totdeauna, între poșetă și pantofi? În aceeași ordine de idei, este evidentă imposibilitatea de a asorta o căciuliță de blană cu gulerul, decât dacă se confecționează aceste piese acasă, sau de a asorta un pantalon pentru munte cu jacheta sau pulovărul. Rar, foarte rar și nu se știe de ce, mai ales vara, apar cos-

tume sport asortate — pantalon, bluză, jachetă — pe care o femeie le poate cumpăra la un magazin de confecții. În schimb iarna, se găsește pantalonul frumos confecționat dar în culori foarte greu de potrivit cu jachetele, care au cu totul alte culori. Pălăria este un articol destul de greu de asortat. La cerința de a găsi sortimente mai multe, mai ales în ceea ce privește culoarea, s-ar putea adăuga și aceea de a găsi de pildă pălăria sau bismăluța asortată la haina de ploaie pe care o cumperi. Lista solicitărilor de acest gen e, firește, mai mare. S-ar putea adăuga o serie de alte mici articole care, imbinat armonios, ar putea da ansambluri, garnituri vestimentare, ce s-ar bucura de aprecieri unanime.

Pare o problemă ușor de rezolvat. În fond, s-ar putea foarte bine stabili la fixarea planurilor și apoi la contractării necesității existenței acestor articole a garniturii căutate. De comun acord, cele două ministere amintite, la care am adăuga și UCECOM-ul ar putea găsi împreună o cale pentru realizarea acestui deciderat al cumpărătorilor. Din discuțiile care se poartă de mai multă vreme și din greutatea încă neînclăturate, s-ar putea trage concluzia că e vorba de o chestiune care se bucură de atenție, care intră — și așa și este — în preocupările de actualitate ale instituțiilor pomenite. Se pune însă problema de a depăși cadrul discuțiilor, al studiului, al tatonărilor și de a trece, în sfârșit, practic la îndeplinirea cerinței legitime a cumpărătorilor, de a găsi nu în proiecte, ci în magazinele de confecții, sortimentele necesare în vederea alcătuirii unei vestimentații frumoase, de bun gust.

LUCIA MANOLESCU

În unitățile lacto-vegetariene numai produse specifice

Ieri am aflat la Ministerul Comerțului Interior că, în urma constatărilor unor deficiențe în respectarea profilului unităților lacto-vegetariene, au fost luate o serie de măsuri în vederea îmbunătățirii serviciilor consumatorilor.

Astfel, a fost stabilit sortimentul minimal obligatoriu pentru restaurante lacto-vegetariene, lacto-baruri și bufete lacto. Potrivit acestui sortiment, ce va fi afișat în fiecare unitate, se vor desfășura numai preparate pe bază de lactate,

legume, paste făinoase, solicitate de cei suferinzi de diferite afecțiuni. S-a dispus ca direcțiile comerciale regionale să urmărească — prin organizațiile comerciale respective — ca unitățile lacto-vegetariene să păstreze profilul, interzicându-se pregătirea și desfacerea preparatelor nespecifice, precum și vinzarea băuturilor alcoolice.

Cu acest prilej s-a stabilit extinderea rețelei lacto-vegetariene, sporirea numărului unităților frigorifice și îmbunătățirea întreținerii acestora.

În 24 de ore

Concertul orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat „George Enescu”, găzduit simbatic seara în Studioul de concert al Radioteleviziunii, a avut ca dirijor pe Charles Dutoit din Elveția, iar ca solist pe pianistul Valentin Gheorghiu.

Cu prilejul împlinirii unui deceniu de activitate, Teatrul muzical din Galați prezintă între 7 și 10 ianuarie un ciclu special de spectacole. Seria acestor manifestări a fost deschisă simbatic seara cu premiera operii „Nunta lui Figaro” de Mozart.

La uzina textilă „30 Decembrie” din Arad a intrat în probe tehnologice una din cele mai moderne albitorii din industria noastră textilă. Ea are o capacitate de peste 6 milioane mp țesături pe an. Întregul proces de producție este mecanizat și în bună parte automatizat.

La uzinele „Electroputere” din Craiova au fost omologate primele motoare electrice asincrone trifazate cu inel capsulat de 400 kW, cu o mie de rotații pe minut.

Destinate industriei petroliere, noile tipuri de motoare electrice sint concepute și asigurate împotriva exploziilor în

timpul funcționării, dat fiind mediul lor de lucru.

La întreprinderea gălățeană de sîrmă, cuie și lanțuri a intrat în funcțiune o secție modernizată de recoacere a sîrmei. Pe aceeași suprafață de producție și aceeași unitate de timp se realizează în prezent cu 5.000 tone mai multă sîrmă decât cu instalațiile vechi obținându-se o reducere corespunzătoare a pierderilor de metal prin oxidare.

La întreprinderea de construcții industriale și montaje Brașov a intrat în probe tehnologice prima stație automată de betonare, cu o capacitate de 60.000 mc pe an. Stația este construită în țară și asigură o mecanizare și automatizare complexă.

La Vișeu de Sus s-au terminat lucrările de construcție la o modernă fabrică de pine, a 6-a de acest fel construită în ultimii ani în regiunea Maramureș. Dotată cu utilaje de mare productivitate, noua unitate va pune zilnic la dispoziția consumatorilor din acest important centru forestier maramureșan peste 15.000 kg. de pine și alte produse de panificație.

Plăci aglomerate de diferite culori cu multiple domenii de utilizare

BRĂILA (coresp. R.I.). În vederea introducerii în fabricație a noi tipuri de mobilă de bucătărie, bibliotecă, dulapuri etc. la Complexul de industrializare a lemnului Brăila a început să se producă și alte tipuri de plăci aglomerate decât cele realizate anul trecut. Printre acestea sint plăci de 10 și 18 mm. care furnizite

sau înnobite în diferite culori asigură un aspect decorativ plăcut și au multiple domenii de utilizare. În prezent, încep pregătirile necesare începerii fabricației pentru plăci aglomerate de 13 mm care au fost solicitate la export și a unui tip de plăci aglomerate cu o greutate specifică de 400 kg pe metru cub.

Înaltă școală cetățenească

(Urmare din pag. 1)

care trebuie nu numai așteptat el mai ales pregătit cu o imensă răspundere cetățenească.

A muncii mai bine, la un nivel calitativ superior, înseamnă a fi conștient, a înțelege și a acționa, în practica de fiecare zi, pentru a da cimp larg de acțiune unei legi obiective a dezvoltării. Realizările obținute constituie premise certe, reprezintă o considerabilă acumulare de forțe, de experiență. Plenara C.C. al P.C.R., dezbaterile din recenta sesiune a Marii Adunări Naționale au subliniat cu claritate direcțiile principale în care trebuie acționat, au arătat cum trebuie acționat. Firește, rezolvarea problemelor care ne stau în față nu-i o sarcină lesnicioasă. Cere eforturi de gândire care exclud formulele de-a gata, o temeinică specializare care vestește învățul lăutăresc, după ureche; cer o stăpînire deplină a problemelor de rezolvat, ceea ce impune

cultură și-un acord cu cele mai noi cuceriri în știință și tehnică, cer îndrăzneală creatoare și război deschis inerției, o permanentă exigență și un ascuțit spirit critic și autocritic constructiv, cer în fine o examinare atentă, lucidă, în deplin respect reciproc, a raportului între individ și colectiv, a rolului, a răspunderii fiecăruia. Aceste cerințe le îndeplinește marea școală cetățenească a adunărilor în care se dezbate, pretutindeni în țară, cifrele de plan. Fiecare propunere, fiecare părere, fiecare angajament rostit e replica unui dialog urias, la care iau parte toți cei ce muncesc. E glasul conștient al țării, glas plin de forță, de optimism. E glasul vieții noastre cărăia Partidului Comunist Român i-a dat semnificații adînci, istorice. Uriașul dialog al țării purtat în aceste zile este expresia elocventă a gândirii libere conștiente, a întregului popor singur stăpîn și deplin răspunzător pe destinele țării.

Actualitatea internațională

S-a fixat data primelor audieri ale senatului S. U. A. în problema bombardamentelor asupra R. D. Vietnam

WASHINGTON 7 (Agerpres). — Secretarul de stat al S.U.A., Dean Rusk, urmează să ia cuvîntul la 16 și 23 ianuarie în fața membrilor Comisiei senatoriale pentru probleme externe, în cadrul unei anchete asupra politicii externe a Administrației. Îndesebni asupra politicii sale vietnamiteze. Problema bombardamentelor asupra R. D. Vietnam va constitui una din temele principale ale dezbaterilor.

Stirea a fost anunțată de senatorul Mike Mansfield, li-

derul majorității democratice din Senat, care a dat publicității o scrisoare semnată de președintele Comisiei senatoriale pentru probleme externe, senatorul William Fulbright. În scrisoare se precizează că la 16 ianuarie Rusk va vorbi în cadrul unei sesiuni închise, iar la 23 ianuarie în cadrul unei sesiuni deschise.

Ministrul apărării al S.U.A., Robert McNamara a fost, de asemenea, invitat să vorbească în fața comisiei, dar răspunsul său nu este încă cunoscut.

Extinderea activităților Comitetului O. N. U. care examinează politica apartheidului în R. S. A.

NEW YORK 7 (Agerpres). — Comitetul special al O.N.U. însărcinat cu examinarea politicii de apartheid a guvernului R.S.A. și-a început sesiunea pe anul 1967. Președintele Comitetului, Achkar Marof (Guineea), a propus ca acesta să-și extindă activitățile de la examinarea practicilor rasiale din Republica Sud-Africană, la toate țările africane care

se mai află încă sub dominația albilor. El a sugerat în special ca membrii comitetului să se ocupe de situația din Africa de sud-est, Rhodesia și din noile state — Lesotho și Botswana, dependente de Africa de Sud, precum și din Swaziland, care continuă să fie un teritoriu britanic.

Marof a comunicat că a primit o telegramă din partea partidului Congresul pan-african din R.S.A., care îl informează că 9 africani au fost condamnați la moarte de autoritățile din Republica Sud-Africană.

BUDAPESTA: ACORD ECONOMIC CU UN CONSORTIU FRANCO — VEST-GERMAN

BUDAPESTA 7 (Agerpres). — Agenția M.T.I. anunță că întreprinderea ungărească de comerț exterior „Tehnoimpex” a semnat un tratat cu un consorțiu franco-vest-german (din care fac parte grupul francez Renault și firmele vest-germane „Mahn” și „Ferrostahl”) cu privire la cooperarea în vederea construirii în orașul Gyor a unei uzine de motoare Diesel. În conformitate cu tratatul, consorțiul va pune la dispoziția Ungariei utilaj de producție, tehnologia și licența pentru motoare Diesel și va acorda ajutor la darea în exploatare a noii uzine și la pregătirea de specialiști ungari în acest domeniu.

54 acorduri turco-americe vor fi revizuite

ANKARA 7 (Agerpres). — În urma unor dezbateri animate, anunță agenția France Presse, Adunarea Națională a Turciei a respins o moțiune prezentată de opoziție împotriva politicii guvernului în problema cipriotă și în problema revizuirii acordurilor militare turco-americe.

Luînd cuvîntul la dezbateri, ministrul afacerilor externe al Turciei, İhsan Sabri Caglayan, a declarat că problema cipriotă este complicată și nu

poate fi soluționată prin simple formule și că Turcia continuă să insiste asupra rezolvării ei pe cale politică.

În ceea ce privește acordurile turco-americe, Caglayan a confirmat că Ankara și Washingtonul vor proceda în curînd la revizuirea celor 54 de acorduri existente. Totodată, el a menționat că cele două guverne au căzut de acord ca această revizuire să aibă loc pe baza unor principii enunțate de Turcia.

Trupe zambiene trimise la granița cu Angola

NEW YORK 7 (Agerpres). — Într-o scrisoare adresată secretarului general al O.N.U., U Thant, ambasadorul Zambiei la Națiunile Unite, J. B. Mwemba, a anunțat că guvernul zambian a hotărât să trimită trupe la frontiera cu Angola „ca o măsură de pre-

cauție pentru a proteja pe cetățenii zambieni împotriva unor noi atacuri” din partea trupelor portugheze. În scrisoarea se subliniază că „incursiunile portugheze în teritoriul zambian au loc aproape în fiecare zi”.

Printre constructorii de mașini belgrădeni

(Urmare din pag. 1)

planurile privitoare la viitoarea reconstrucție a întreprinderii, precum și pentru crearea unor noi produse, printre care și a unui tractor de putere medie, care să permită mecanizarea unor lucrări agricole complexe.

Aici, la Rakovița, am luat cunoștință și de o activitate mai puțin obișnuită ce se desfășoară în întreprindere, dar nu mai puțin utilă și interesantă.

„Vizităm câteva din secțiile fabricii. Turnătoria de fontă și forja, secțiile de tratament termic și prelucrări mecanice, montajul. La un moment dat, sîntem conduși într-o hală nu prea mare care seamănă mai mult cu un laborator de încercare a produselor. Inginerul care ne însoțește ne furnizează lămuririle necesare. Pentru a veni în sprijinul beneficiarilor noștri, ne spune el, și pentru a asigura modernizarea continuă a produselor fabricate de către întreprindere, un grup de specialiști s-a gândit că n-ar fi rău să se execute aici reparația generală a unor produse, existînd în acest fel și posibilitatea de a urmări funcționarea lor la anumite perioade de timp, modul cum se comportă părțile componente ale produsului, gradul de uzură a diferitelor

piese. Oamenii și-au spus că, cel mai bine, acest lucru poate fi realizat în uzină, care dispune de tot ceea ce este necesar pentru a asigura un „consul” științific și a efectua reparația pe cale industrială.

Produsele respective — este vorba de motoare — sint aduse deci în fabrică pentru a fi reparate, iar beneficiarul primește în locul lor, în timpul aceluiași zile, alte motoare, reparate, existente în fabrică. În acest timp, muncitorii dintre cei mai calificați supun motoarele unui control atent și minuțios, constatănd părțile mai slabe, piesele care au oboșit mai repede. Este o activitate care cere nu numai temeinice cunoștințe profesionale, dar și o mare răbdare. Odată diagnosticul pus, intră în acțiune proiectanții; ei caută alte materiale, mai rezistente, elaborează noi soluții constructive, consolidează punctele nevralgice. Se atîng, în acest fel, două obiective: primul, se repară — și cel mai adesea se și modernizează — motoarele vechi, aduse aici în acest scop, iar al doilea — se modernizează și noile motoare care se fabrică; acestea vor avea parametri tehnico-economici îmbunătățiți, performanțele în exploatare fiind mai ridicate.

S. GIOGA

SPORT

ÎN „CUPA CUPELOR” LA BASCHET, AZI LA FLOREASCA

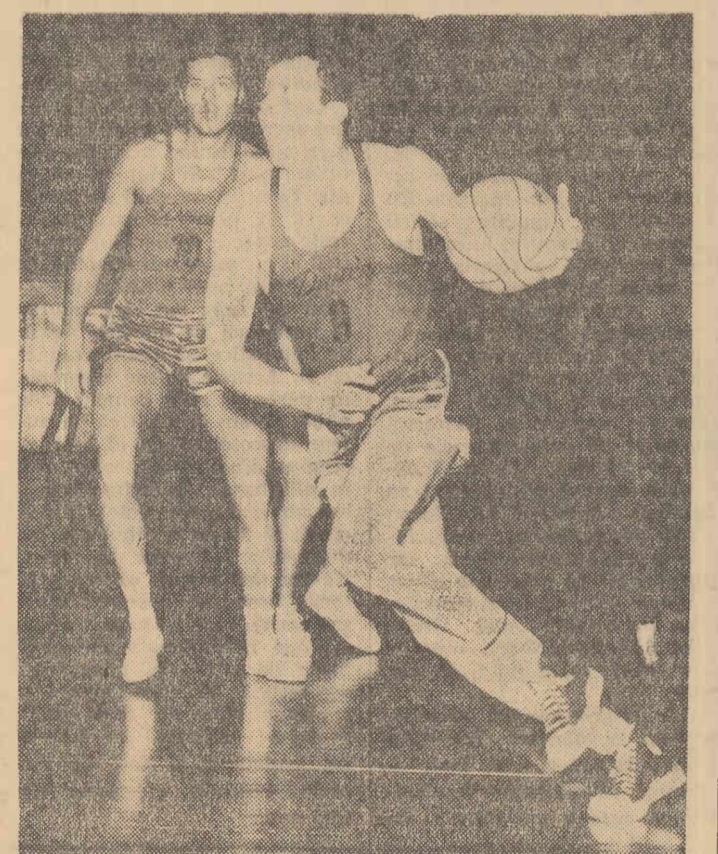
Dinamo București — Royal IV S. C. Anderlecht

Evenimentul sportiv nr. 1 al programului de sport bucureștean îl reprezintă partida internațională de baschet Dinamo București-Royal IV S. C. Anderlecht. Bruxelles, meci contînd pentru turul doi al competiției continentale „Cupa cupelor”. Reprezentînd un baschet de primul ordin pe continentul nostru, formația din Bruxelles va fi un adversar foarte greu pentru echipa antrenată de Dan Niculescu, mai ales că nu este suficientă victoria ci și o diferență care să o scutească de emoții în partida retur de peste o săptămînă din capitala Belgiei.

Care este elementul-cheie al jocului? Pasăm... condeiul jucătorului nr. 1 al lui Dinamo, Mihai Albu — selecționat, onoare supremă pentru un baschetbalist continental, în reprezentativa Europei, anul acesta: „După toate probabilitățile, belgienii se vor apăra în zonă. Arma principală spre a învinge zona este precizia în aruncările de la distanță și semidistanță. Doresc — coechipierilor și mie (n. n. Albu este unul dintre cei mai apreciați aruncători de la distanță și semidistanță), un coș care să nu ierte... Alt-

fel vom trece prin multe emoții”.

Partida are loc astăzi, de la ora 19.30, în sala Floreasca.

Doi dintre jucătorii de la care se așteaptă, în astă-seară, cît mai multe coșuri: Albu și Giurgiu

SPORT

Schi: premieră...

În această duminică se inaugurează sezonul oficial de schi. După ce au avut la dispoziție cîteva săptămîni cu zăpadă din belșug spre a se pune la punct cu pregătirea, schiorii cei mai valorosi ai țării se reuneșc la Predeal (specialiști în probele alpine) și la Poiana Brașov (fondiști). Pentru probele alpine sint prevăzute numai înțreceri de slalom special (seniori — senioare — juniori — junioare) care vor avea ca loc de desfășurare panta de jos a Clăbucetului; fondistii vor fi prezenți pe pîrtia realizată pe Valea Poistoacii din Poiana Brașov. Probele inscrite în program: 10 km. seniori, 5 km. senioare și juniori, 3 km. junioare).

Deschiderea oficială a sezonului trebuie să însemneze un stimul în organizarea de com-

petiții la toate nivelele de pregătire și, cu precădere, de înțreceri pentru școlari. În atenția forului de specialitate cit și a comisiilor regionale din zonele cu specific alpin trebuie să stea permanent grija ca fiecare zi a sezonului să fie folosită, 1967 poate și trebuie să înregistreze o depășire a volumului competițional al schiului din anul care a trecut. De un ajutor poate fi prezența în cit mai multe concursuri din diferite regiuni ale țării a schiorilor fruntași care — prin măiestria lor — pot atrage sute și sute de noi practicanți al acestei frumoase discipline. Începutul îl vor face toți campionii și campioanele noastre — astăzi — prin apariția în două dintre cele mai cunoscute stațiuni de iarnă ale țării.

Patinaj: verificări și debuturi

La București, pe patinoarul Floreasca (ora 9) patinatorii grădii, al figurilor impuse și obligatorii, participă la un concurs de verificare. Cel ce iubesc viteza s-au adunat la Tunsand pentru a XI-a ediție a „Cupei Di-

namo”. Își dispută înțietatea patinatorii din Cluj, Tg. Mures, Miercurea Ciuc, Brașov și București. Gazdă: gheața lacului Ciucaș. Este debutul viteziștilor într-o competiție pe țară în noul sezon.

CINE VA CÎȘTIGA CAMPIONATUL DE VOLEI? De vorbă cu un „ridicător — coordonator”

Interlocutorul nostru este voievodul nostru, ridicător-coordonator al echipei Dinamo București, deținătorul trofeului „C.C.E.”. Pentru cei care nu-l cunosc prea bine și nu l-au văzut la lucru o scurtă prezentare: fizic de semigreu, 23 de ani, acrobat în balanțele de fund, imitîndu-l în plonjane pe „Il Dio”, și o voce de bariton. Dacă intri în sală la vre-un meci al lui Dinamo și auzi repelindu-se încurajarea „Hai copii, nu pierdem serviciul facem puncte” acela este „coordonațorul” băștelor din Ștefan cel Mare, Gh. Stoian, jucător înimos care pierde cîteva kilograme într-o confruntare voleibalistă. Cu revelația ultimului turneu internațional de la Berlin ne-am înțilnit ieri. Să începem discuția cu el:

Cîștigă campionatul țării în acest an?

Nu vreau să mă laud, însă cred că da. Cu Știința Galați trebuie să cîștigăm cu 3-0 la noi acasă. Nu de altceva dar mama mea care urmărește în sală fiecare

meci al dinamoviștilor, m-ar dojeni pentru înșușe.

— Ce veți face în „C.C.E.”?

Trebuie să păstrăm trofeul. Ne-am înțeles cu toți băștii să respectăm cu strictețe indicațiile antrenorului Sebastian Mihăilescu.

— Care este cel mai bun „ridicător-coordonator” din țară?

„Șeful” nostru este Drăgan, pentru care am o stimă deosebită. De multe ori Drăgan, mai ales cînd eram la mondialele de la Praga, mă sfătua tehnic cum să fiu mai acrobat în plonjane pe fund. Am multe de învățat de la el.

— Care este cea mai valoroasă echipă reprezentativă a țării după părerea dîmule?

Corbeanu. Derzei (trăgător principal), Uditeanu, Schreiber (trăgător secund), Drăgan și Cozonici. Rezerve, Ganciu și Tîrlici.

Din modeste Stoian nu s-a trecut pe banca rezervelor, ne permitem însă să facem noi această operație.

PAUL OCHIALBI

Nici o gală de box

Este regretabil că deși ne aflăm în plin sezon de iarnă, amatorilor de box nu li s-a oferit posibilitatea de a urmări sportul lor preferat. Cu și anii trecuți, colectivele sportive „hibernază”. Este cunoscut faptul că multe dintre talentele noastre care mai trîziu au urcat rapid treptele măiestriei sportive, au fost descalificate în cadrul unor reuniuni de cartier, ce se organizează în fiecare săptămînă, în di-

ferite săli ca Tim-puri Noi, Vulcan, I. C. A. B., Casa Scînteii, Flacăra, Rogie sau Gălăești. Este de neînțeles cum federația de specialitate poate tolera o asemenea situație și nu trece la măsurile corespunzătoare.

SPORT

ȘTIRI

• Simbatic în ziua a doua a campionatului republican de hochei pe gheață de la Miercurea Ciuc (turul trei), Steaua a învins cu 15-0 (3-0, 5-0, 7-0) pe Timnaa Odorhei, iar Avîntul Miercurea Ciuc a învins cu 8-1 (2-0, 5-0, 1-1) pe Agronomia Cluj.

• Turneul internațional de hochei pe gheață pentru „Cupa centenarului” desfășurat timp de mai multe zile la Winnipeg a fost cîștigat de echipa Canadei. În ultimul meci, hocheiștii canadieni au învins cu scorul de 5-4 (1-2, 3-1, 1-1), echipa U.R.S.S. Echipa canadiană a terminat nevînvinsă competiția. Pe locul doi s-a clasat echipa Cehoslovaciei urmata de cele ale U.R.S.S. și S.U.A.

• La Leningrad s-a desfășurat un turneu internațional universitar de sah cu participarea echipelor Universităților din Belgrad, Budapesta, București și Leningrad. Victoria a revenit tinerilor sahisti iugoslavi care au totalizat 16,5 puncte, urmați de formațiile Leningradului cu 14,5 puncte, Budapestei cu 9,5 puncte și Bucureștiului cu 7,5 puncte.

• Turneul internațional de sah de la Hastings s-a încheiat cu victoria fostului campion mondial Mihail Botvinnik (U.R.S.S.), care-și reeditează astfel succesul reputat în această competiție în anul 1961.

• La Verona, în prezența a peste 5.000 de spectatori, s-a disputat meciul internațional de rugbi dintre echipele Italiei și Poloniei. Rugbiștii italieni au reușit victoria cu scorul de 6-3 (3-0).

Actualitatea internațională

Acțiunile patrioților sud-vietnamezi

„Un atac de anvergură asupra aeroportului american de la Holloway și a unui important post saigonez de lângă Pleiku”

SAIGON 7 (Agerpres). — Unități ale Frontului Național de eliberare din Vietnamul de sud au declanșat sim-bătă dimineața, după cum re-lăvă agenția France Presse, „un atac de anvergură asupra aeroportului american de la Holloway și a unui important post saigonez vecin, situat la 4 km est de localitatea Plei-ku”. Forțele patrioților au reușit să pătrundă în perime-trul aeroportului, distrugând clădiri, elicoptere și avioane, menționează aceeași agenție. Atacul patrioților a fost pre-cedat de un bombardament cu mortiere. Timp de 30 de minute, proiectilele mortiere-lor au explodat în perimetrul de la Holloway. După această pregătire de artilerie, o pu-ternică unitate a F.N.E. a a-tacat postul saigonez însărci-nat să asigure securitatea în

jurul taberei americane. „Pier-derile au fost foarte grele în rîndul forțelor saigoneze”, menționează A.F.P., care ci-tează surse militare americane. Tabăra militară Holloway a fost atacată pentru prima dată de patrioți la 7 februa-rie 1965. De atunci, un alt aeroport a fost construit în aceeași regiune, dar tabăra Holloway posedă cele mai bune instalații pentru elicot-tere. Atacînd acest perimetru, patrioții sud-vietnamezi au reușit să lovească punctul cel mai concentrat al armatei a-mericane și saigoneze din re-giunea Pleiku. Agenția Asso-ciated Press arată că „la Pleiku se găseau cartierele ge-nerale ale corpului 2 de ar-mată de la Saigon și ale altor trei mari corpuri de armată americane”.

Puşcașii marini americani se împotmolesc în delta Mekongului

SAIGON 7 (Agerpres). — Simbătă dimineața, în delta fluviului Mekong a continuat invazia trupelor americane, începută de vineri. Corespon-denții de presă semnalează că este pentru prima oară de la începerea agresiunii în Vietnam cînd unități ale ar-matei americane pătrund în această regiune a Vietnamu-lui de sud.

Debarcarea puşcașilor ma-rini americani a început vi-neri, pe o plajă înconjurată de mlaștină. Un mare număr din vehiculele amfibii, la scurt timp după coborîrea pe „tărîm”, s-au înfundat în mlaștinile care mărgineau plaja, fiind necesare eforturi deosebite pentru scoaterea lor la liman.

VARȘOVIA: Conferința de presă a premierului Otto Krag

VARȘOVIA 7 — Corespon-dentul Agerpres, Gh. Gheorghiu, transmite: În cadrul unei întâlniri cu reprezentanții presei poloneze și străine, Otto Krag, primul ministru și ministrul de externe al Dane-marcei, a subliniat însemnă-tatea dialogului polono-danez, care, după părerea sa, va con-tinua să se dezvolte în anii ur-mătorii. Premierul danez a re-marcat că în ciuda barierelor existente încă între Răsărit și Apus, în ciuda unor probleme rămase încă nesoluționate, în relațiile dintre R. P. Polonă și Danemarca, s-a ajuns la un înalt grad de înțelegere și în-credere reciprocă. Războiul din Vietnam, a declarat vor-

bitorul, frînează orice progres în destinderea internațională. El a adăugat că danezii pri-veș cu mare neliniște escala-darea războiului din Vietnam și consideră că soluționarea conflictului trebuie să se facă pe o cale care să asigure poporului vietnamez dreptul de a-și hotărî singur viitorul. Primul ministru danez s-a pro-nunțat pentru încetarea bom-bardamentelor asupra teri-toriului Republicii Democra-te Vietnam.

New York Post: Mesajul luptătorilor din Sierra de las Minas

Nu de mult, informații apărute în presă au relatat, succint, despre vizita pe care a întreprins-o ziarista americană Georgie Anne Geyer în Guatemala, unde s-a întâlnit atît cu autorită-țile guatemaleze cît și cu conducători ai mișcării de partizani din această țară.

Intrînd în posesia relatării amănunțite a acestei călătorii, împărtășim — prin ample extrase din reportajele reproduce, luna trecută, în două numere consecutive, de ziarul New York Post — constatările făcute de ziarista americană pe „te-renul” realităților guatemaleze.

„Împreună cu fotografu-l Henry Gill — scrie Anne Geyer — m-am întors recent dintr-o istovitoare drumetie de trei zile prin masivul Sierra de las Minas. Acolo am vizitat locurile unde se adaptesc și de unde își pornesc operați-unile „guerilleros”-ii din Guate-mala. Conducătorii mișcării de rezistență, m-au călăuzit prin-tre liniile forțelor de hărțui-re, formate din cîteva mii de soldați ai armatei regulate guatemaleze.

„Nu-am dat un loc de întîl-nire secret cu luptătorii din detașamentele de guerilă pe o șosea în afara capitalei. Am umblat pe jos prin beznă, pe di-buite, străbătînd un finut muntos, sălbătînd am dormit sub pavăza mitralierelor, am stat de vorbă cu conducătorii acelor „guerilleros”, am luat fotografii. Ne-am întors acasă cu o relație care conține un a-vertisment...”

În continuare, ziarista ame-ricană constată că, pe de-o parte, mișcarea de rezistență, bine organizată, cîștigă mereu teren și că, pe de altă parte, sporește amestecul S.U.A. în treburile interne ale acestei țări: „Deși tăgăduit de către ambasada americană, acest a-mestec este, în bună parte, de natură militară. Oamenii din detașamentele de guerilă ne-au declarat că peste 1.000 de „berete verzi” (trupe spe-ciale ale armatei S.U.A. de in-tervenție operativă pe teritorii străine — n.n.) activează de pe acum în Guatemala. Prezența lor ne-a fost confirmată de că-tre o oficialitate a poliției guate-maleze. N-am putea preciza numărul lor, dar am văzut cu ochii noștri mai mulți membri ai „beretelor verzi” pe străzile capitalei.

Lucrările Congresului P. C. Francez

PARIS 7 — Corespondenții Agerpres, Al. Gheorghiu și Georges Dascal transmit: În noul Palat al sporturilor din suburbia pariziană Levallois Perret au continuat lucrările celui de-al XVIII-lea Congres al Partidului Comunist Fran-cez. În cursul zilei de sîmbă-tă au rostit cuvîntări pe mar-ginea raportului prezentat de Waldeck Rochet, secretar ge-

neral al P.C.F. numeroși re-prezenți ai federațiilor P.C.F. Congresul a fost salu-tat de șefi ai delegațiilor par-tidelor comuniste și muncito-rești.

GENEVA: Deschiderea întîlnirii europene a organizațiilor naționale studentești

GENEVA 7. — Coresponden-tul Agerpres, H. Liman, trans-mite: la Ruschlikon, lângă Zurich, s-au deschis lucrările celei de-a 7-a întîlniri euro-pene a organizațiilor naționa-le studentești. Participă 70 de delegați din aproape toate ță-rile europene. Din România participă Romulus Bena, șef al comisiei internaționale a U.A.S.R. și Aurel Ghibuțiu,

reprezentant al U.A.S.R.-ului la U.I.S.

Corespondență din Paris de la Dana Gheorghiu

„Vîntul iluziilor” și reuniunea de la Roma

Răspunsul afirmativ dat de guvernul francez pro-punerii Italiei de a se organiza o reuniune la nivel înalt a țărilor din Piața comună, cu prilejul celei de-a zecea aniversări de la înființarea acestei orga-nizații, face ca în calea unei asemenea întîlniri să nu mai existe în prezent obstacole serioase. Modi-ficarea datei de 25 martie propusă de Paris, dato-rită faptului că în aceeași perioadă vor avea loc ale-geri legislative, se consideră că nu va ridica pro-bleme deosebite.

Observatorii remarcă însă că, dacă ideea convocării unei ase-menei reuniuni a fost primită cu aprobare de părțile intere-sate, nu există încă nici un con-sens unanim cu privire la ceea ce trebuie să devină obiectul întîlnirii la nivel înalt ce va avea loc la Roma. Pentru că, așa cum scrie „L'Aurore”, „după ce vor aminti trecutul, cei șase șefi de state europene se vor găsi evident în situația de a lua în discuție viitorul acestei părți din Europa... Și aici izbucnesc divergențele”.

La ce divergențe se referă „L'Aurore”? Este vorba, în pri-mul rînd, de cele două con-cepții fundamentale opuse care se manifestă cu privire la evo-luția viitoarelor relații politice dintre statele membre ale Pie-ței comune. Concepția france-ză, după cum se știe, are în ve-dere o „Europă a statelor”, „li-mitată la țăările continentului” și respinge orice formă organi-zatorică supranațională care duce la stîrbirea independen-ței și suveranității statelor.

Cei cinci parteneri ai Franței din Piața comună promovează însă, cu o intensitate mai mare sau mai mică, concepția unei comunități europene occiden-ta-

le din care să facă parte An-glia și țăările zonei liberului schimb și care să fie strîns le-gată — economic, militar și po-litic — de Statele Unite. Ceea ce, în ochii Franței, înseamnă o statutarică a hegemoniei ame-ricane în Europa occidentală, hegemonie împotriva căreia ea a acționat și acționează.

Ce perspective vor oferi dez-baterile de la Roma „relansării Europei politice”? După pă-rearea unor observatori, o re-conciliere a celor două poziții nu pare posibilă. Dar, consideră alți observatori, nu pare posi-bilă nici o intensificare a pre-siunilor asupra Franței din par-terii europene? După pă-rearea lui G. Dascal, „cealaltă parteneri ai Franței din această comunitate manifestă mai multă rețineră față de abandonarea unor drepturi suverane” (Hans Heinz Schlenker în ziarul „Die Pre-ss”).

Judecînd după o serie de re-cente luări de poziție ale unor personalități din țăările Pieței comune, între care și vicepre-sedintele consiliului de mini-stri al Italiei, Nenni, este însă mai probabil ca partenerii Fran-ței să solicite încă o dată Pa-

risului să nu mai opună veto cererii Angliei de a fi primită în acest organism. Observatorii ovizori consideră că această problemă va fi abordată și cu prilejul diferitelor acțiuni diplo-matice desfășurate în săptămî-nile următoare de Franța, mai cu seamă cu ocazia întrevede-riilor pe care președintele de Gaulle le va avea cu cancela-rul vestgerman Kiesinger și pre-mierul englez Wilson.

Dar, în chestiunea aderării britanice la Piața comună, po-ziția de principiu a Franței este binecunoscută. La Paris se con-sideră în cercuri oficiale că in-trarea Angliei în condițiile do-rite de ea pînă acum este o ac-țiune menită să servească in-direct tendințelor americane în Europa occidentală. De aceea, Franța nu este dispusă să re-nunțe la condițiile puse Angliei pentru a intra în Piața comună. Toate acestea determină pe co-mentatorul ziarului „Combat” să aprecieze că „dacă gene-ralul de Gaulle merge la Roma, aceasta este tocmai pentru a împiedica Marea Britanie să in-tre în Piața comună în alte con-diiții decît celea stabilite de el”. Ziarul consideră că aceasta va fi problema vedetă a discu-țiilor reuniunii de la Roma. Nu este exclus să mai figureze pe

ordinea de zi și o serie de pro-bleme încă în suspensie în re-lațiile dintre cei șase, fie că este vorba de fuzionarea „ex-ecutivelor europene” într-o sin-gură comisie, fie că este vorba de finanțarea Pieței comune etc.

Într-un comentariu consacrat viitoarei întîlniri la nivel înalt din capitala Italiei, ziarul ofi-cios francez Nation ține să sub-linieze că „lumea la începutul anului 1967 nu mai este cea din 25 martie 1957” (cînd a fost în-ființată Piața comună — n.r.). „Consideră partenerii noștri din Piața comună, scrie autorul, că transformările care au survenit impun Europei o politică pro-prie; că le cer curajul de a spu-ne sus și tare americanilor ceea ce majoritatea gîndește în tă-cere, mai ales cu privire la Vietnam”. Ziarul încheie, aver-tizînd împotriva unei integrări politice, favorabile hegemoniei americane, integrare considera-tă „contra naturii” care „ar in-departa pe europeni de la voca-ția lor reală” și atrage atenția, în acest sens, la Roma, cu-vintele lipsite de conținut pri-vind integrarea Europei politi-ce „se vor adăuga celor care au fost deja spulberate de vin-ul iluziilor”.

Încă două „processe Auschwitz” în R. F. G.

BONN 7 (Agerpres). — Pro-curatura din Frankfurt a a-nunțat că pregătește 36 de procese împotriva unor crimi-nali naștiți. S-a făcut cunos-cut că un al treilea proces in-

tentat călăilor de la Ausch-witz s-ar putea deschide în curînd. Se pregătește, de ase-menea, și un al patrulea „pro-ces Auschwitz”.

După distribuirea darurilor...

După ce a distribuit cadouri copiilor, cu prilejul sărbătorilor de iarnă, Moș Gerilă — în persoana Louisei Colletti — s-a alăturat colegilor și colegelor ei din pichetele de greviști de la uzinele Raytheon din Quincy — Statele Unite. Greviștii manifestează pe străzile orașului în favoarea revendicărilor lor, cu care patronii nu sînt de loc „darnici” întrucît greva la această uzină durează de peste cinci săptămîni

Declarațiile ministrului de externe al Franței

PARIS 7. — Coresponden-tul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Ministrul afaceri-lor externe al Franței, Couve de Murville, a acordat sim-bătă un interviu postului de radio „Air-Intern” în cadrul emisiunii „Perspective in-ternaționale pe 1967”.

Problema vietnameză a spus el domină întreaga ac-tualitate internațională. O-biectivul de atins este, după părerea Franței, interzicerea amestecului puterilor din afară în Vietnam. În ziua în care se va renunța la interven-ții din afară, a declarat Couve de Murville, negocierea va fi posibilă. Originea războiului este o revoltă a populației din Vietnamul de sud contra guvernului său care este sprij-înit de către o putere din a-fară. Aceasta este fondul lucru-rilor”.

Referindu-se la problema întrării Angliei în Piața co-mună, ministrul a declarat că aceasta este „o problemă po-litică vastă care ridică ches-

tiunea orientării politice a Europei”. El a precizat că în ce privește Franța, obiectivul ei în Europa este „de a se a-junge într-o zi la o reglemen-tare pașnică europeană care să asigure stabilitatea și care să împiedice izbucnirea unui nou război”.

Ministrul francez s-a pro-nunțat pentru dezvoltarea re-lațiilor pașnice cu țăările din Europa de răsărit.

În cîteva rînduri

● REGELE MOSHOES-HOE II și primul ministru din Lesotho, Jonathan, au dat publicității vineri un apel comun, cerînd poporu-lui și partidelor politice „să colaboreze în vederea asigurării liniștii și prospe-rității țării”.

● SUTE DE ORASE au fost acoperite de apă în urma ploilor torențiale ce s-au abătut în regiunile de nord și nord-est din Mala-ezia.

● ZIARIȘTII din Sao Paulo au organizat o gre-vă simbolică de scurtă du-rată în semn de protest împotriva noii legi a pre-sei, înaintată recent Con-gresului de președinte Braziliei.

● INDUSTRIA DE AU-TOMOBILE A S.U.A. a produs cu 25 la sută mai puține autoturisme în pri-ma săptămîna a anului cu-rent decît în perioada co-respunzătoare a anului tre-cut.

● 20 DE COPII au mur-it în urma unei epidemii de gastro-enterită, care a izbucnit în mai multe re-giuni ale departamentului Gujaca din Guyana.

● INVESTIȚIILE concer-nelor americane în R.F.G. s-au ridicat în 1966 la 2,5 miliarde dolari, depășînd de peste 4 ori cifra înre-gistrată în 1957.

● O VIOARĂ STRADI-VARIUS a fost furată din colecția lui Manuel Pereira Carpio din Caracas — Ve-nezuela.